

الله
رسول
كنا

HARUN YAHYA

SIYONİZM FELSEFESİ

İşgalci, sömürgeci ve ırkçı bir ideoloji olan Siyonizm elli yılı aşkın bir süredir Ortadoğu'da kan dökmektedir. Ne var ki özellikle Batı dünyasında Siyonizm gerçek anlamı ile tanınmamakta, Siyonist ideolojinin gerçek planı bilinmemektedir. Batı'da çoğu insan –yanlış bilgilendirmenin etkisiyle– Siyonizmin, Yahudilere bağımsız bir yurt sağlamayı hedefleyen masum bir ideoloji olduğunu düşünür, hatta bu nedenle kimi insanlar söz konusu ideolojiye sempati ile yaklaşır.

Oysa gerçek hiç de öyle değildir.

Bu kitapta bir yandan Siyonizmin çarpıtılmış propagandalarının ve telkinlerinin dünya barışı için nasıl büyük tehlikeler içerdiğini, bir yandan da bu ideolojinin neden olduğu katliamları, yıkımı ve tahribatı göreceksiniz.

Unutmamak gerekir ki, Siyonizmin planları yalnızca Ortadoğu ile sınırlı değildir. Siyonizm dünya hakimiyeti hedefinde olan din dışı ve ırkçı bir ideolojidir, dolayısıyla tüm dünya barışını tehdit etmektedir. Bu nedendir ki, Siyonizme karşı yürütülecek olan fikri mücadele, yalnızca Ortadoğu'da bulunan Müslüman ülkelerin değil, dünya çapında tüm vicdan ve sağduyu sahibi, her milletten ve her dinden insanın (Yahudiler dahil) üzerine düşen bir sorumluluktur. Siyonizm gibi din dışı ve şiddet yanlısı ideolojilere karşı vicdanlı insanların kuracağı ittifak, dünya barışının tesis edilmesinde önemli bir adım olacaktır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır.

Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımızı ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .64.

SIYONİZM FELSEFESİ

HARUN YAHYA

Ekim, 2003

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlan-tılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapa-ğında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya ol-masını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Ku-ran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürüt-meyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası ola-rak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini tüm dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahi-ret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkar-cı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngil-tere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Bre-zilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngi-lizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kul-lanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşme-

sine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusuz olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA

YAYINCILIK

Belediye Caddesi

Liman İş Merkezi No: 64

Sefaköy- İstanbul

Baskı: Nesil Matbaacılık

Sanayi Caddesi Bilge Sokak No: 2

Yenibosna - İstanbul / Tel: (0 212) 5513225

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	8
YAHUDİ TARİHİNE KISA BİR BAKIŞ	10
Yahudilerin Tarihten Çıkarmaları Gereken Ders	16
SİYONİZMİN KÖKENLERİ	20
Talmud'un Yahudi Olmayanlara Karşı Körüklediği Nefret	25
Yahudi İdeolojisinin Mistik Boyutu: Kabala	32
Kabala'nın Sırları, Zohar ve Sefirot	35
SİYONİST İDEOLOJİ	40
Siyonizm Din Dışı Bir İdeolojidir	42
Siyonizmin Dini Kavramları Çarpıtması	49
Hıristiyan Dünyası Siyonizme Karşı Dikkatli Olmalıdır	53
Siyonistlerin İşgal Etmeyi Planladıkları Topraklar	56
Irak'a Saldırı Planının Perde Arkası	60
SİYONİST TERÖR	64
Siyonizmin Kanlı Bilançosu	69
Çözüm: Radikalizmin Tedavi Edilmesi	73
İsrail Radikalizminin Tedavisi	73
Filistin Radikalizminin Tedavisi	78
Ortadoğu'da Barışın Yolu	84
MÜSLÜMANLAR VE YAHUDİLER	86
SONUÇ	94

GİRİŞ

Yıllardır izlediğiniz haberlerde, okuduğunuz gazete-lerde Ortadoğu'da neredeyse hemen her gün bir çatış- ma yaşandığına tanık oluyorsunuz. Her iki taraftan da pek çok masum insan; kadın, çocuk, genç, yaşlı bu aci- masız savaşın hedefi oluyor. Evler, okullar, hastaneler ve hatta ibadethaneler yakılıp yıkılıyor. Yıllardır durmak bil-meyen bu kavga ve savaşın, akan gözyaşının ve kanın en önemli sorumlusu Siyonist ideolojidir.

İşgalci, sömürgeci ve ırkçı bir ideoloji olan Siyonizm elli yılı aşkın bir süredir Ortadoğu'da kan dökmektedir.

Ne var ki özellikle Batı dünyasında Siyonizm gerçek anlamı ile tanınmamakta, Siyonist ideolojinin gerçek planı bilinmemektedir. Batı'da çoğu insan -yanlış bilgilendirmen- nin etkisiyle- Siyonizmin, Yahudilere bağımsız bir yurt sağlamayı hedefleyen masum bir ideoloji olduğunu düşün-ür, hatta bu nedenle kimi insanlar söz konusu ideolojiye sempati ile yaklaşır. Oysa gerçek hiç de öyle değildir.

Siyonizmin hedefinin Yahudilere bir vatan sağlamak

olduğu ve Siyonistlerin bu yönde mücadele verdikleri doğrudur. Ancak bu mücade- le, tarihin belki de en acıma- sız, en zalim yöntemlerinin

Washington Report dergisi, "Filistin'in Yıkılmış Evleri ve Umutları" başlığıyla Filistin halkının dramını kapak konusu yapmıştı.

kullanıldığı haksız bir mücadeledir. 19. yüzyılda gelişen Siyonizm, Yahudilere bir yurt sağlamak amacı ile yola çıkmış, bunun için Yahudiler tarafından da kutsal kabul edilen Filistin topraklarını seçmiştir. Buraya kadar makul ve meşru olan bu hedef, Filistin’de yaşayan Müslüman Arap halkın yok sayılması ile birlikte, acımasız bir kolonileştirme ve etnik temizlik projesine dönüşmüştür. Bu dönemde Siyonistlerin en sık kullandıkları “topraksız bir halk için hahsız bir toprak” sloganı, gerçek dışı bir propagandadır. Çünkü o dönemde ne Yahudiler topraksızdır, ne de Filistin toprakları hahsız. Siyonistlerin Filistin’e başlattıkları göç hareketi, Ortadoğu’da kargaşanın da başlangıcı olmuştur. Çünkü Siyonistler yeni geldikleri bu topraklarda, bölgenin halkı ile birarada yaşamak yerine, onları evlerinden çıkarmış, yurtlarından sürmüşlerdir. Siyonistlerin kendileri için bir vatan edinme hedefleri, milyonlarca insanın vatansız kalmasına neden olmuştur.

Bu kitapta bir yandan Siyonizmin çarpıtılmış propagandalarının ve telkinlerinin dünya barışı için nasıl büyük tehlikeler içerdiğini, bir yandan da bu ideolojinin neden olduğu katliamları, yıkımı ve tahribatı göreceksiniz.

Unutmamak gerekir ki, Siyonizmin planları yalnızca Ortadoğu ile sınırlı değildir. Siyonizm dünya hakimiyeti hedefinde olan din dışı ve ırkçı bir ideolojidir, dolayısıyla tüm dünya barışını tehdit etmektedir. Bu nedenledir ki, Siyonizme karşı yürütülecek olan fikri mücadele, yalnızca Ortadoğu’da bulunan Müslüman ülkelerin değil, dünya çapında tüm vicdan ve sağduyu sahibi, her milletten ve her dinden insanın (Yahudiler dahil) üzerine düşen bir sorumluluktur. Siyonizm gibi din dışı ve şiddet yanlısı ideolojilere karşı vicdanlı insanların kuracağı ittifak, dünya barışının tesis edilmesinde önemli bir adım olacaktır.

YAHUDİ TARİHİNE KISA BİR BAKIŞ

Siyonistlerin neyi savunduğunu görebilmek için, sık sık atıfta buldukları Yahudi tarihi hakkında bilgi sahibi olmak gerekir. Siyonistler Yahudi tarihini değerlendirirken, öncelikle ırk birliğini ve içinde putperest ahlakın yoğun etkilerinin olduğu gelenek ve görenekleri göz önünde bulundurur, bu geleneklerden yola çıkarak birtakım zorlama yorumlar yaparlar. Siyonistlerin din dışı ahlakları, Yahudi tarihine bakış açılarında da yoğun olarak görülür.

Tarihin en eski toplumlarından biri olarak kabul edilen Yahudilerin geçmişinin MÖ 2000'li yıllara uzandığı var sayılır. Kendi inançlarına göre Yahudiler, Kenan diyarı olarak bilinen topraklarda yaşayan bir kabileden gelmektedirler. Kenan diyarının, İsrail, Ürdün ve Suriye'yi de kapsayan bugünkü Ortadoğu'nun oldukça büyük bir bölümüne verilen bir isim olduğu kabul edilir. Buradaki putperest kavimlerden ayrılan Hz. İbrahim, yeni bir milletin atası olmuştur. Bu millet, Yahudilerdir. (Hz. İbrahim Müslümanlar için olduğu gibi Yahudiler için de kutsal bir peygamberdir.)

Çeşitli tarihi kaynaklara ve tefsir kitaplarına göre, Hz. İbrahim'in yaşamış olduğu Kenan diyarında, putperest bir toplum yaşamaktadır. Hz. İbrahim bu topluma, Allah'ın varlığını ve birliğini anlatmış, onlara Allah'ın emirlerini ve yasaklarını tebliğ etmiştir. Tarihi kaynaklara göre Hz. İb-

rahim, oğullarından Hz. İsmail'i Mekke ve çevresine yerleştirmiş, ikinci oğlu Hz. İshak ise Kenan'da kalmıştır.

Allah, Kuran'da Hz. İbrahim'in oğullarından bir kısmını Beyt-i Haram'ın yakınlarına yerleştirdiğini bildirmektedir:

“Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler.” (İbrahim Suresi, 37)

Tefsir kitaplarında bu mekanın Mekke Vadisi olduğu belirtilir.

Kenan diyarında kalan Hz. İshak'ın oğlu Hz. Yakup ise, oğulları ile birlikte Mısır'a göç etmiştir. Hz. Yakub'un bir diğer ismi “İsrail”dir ve bu nedenle oğulları aynı zamanda İsrailoğulları olarak anılır. Bilindiği gibi, İsrailoğulları Yahudi toplumunun bir diğer adıdır. Yahudiler, Hz. Yakub'un oğlu olan Hz. Yusuf'un iktidarı boyunca Mısır'da huzur ve güvenlik içinde yaşamış, çok büyük nimetlere sahip olmuşlardır. Ancak Hz. Yusuf'un ardından Yahudiler için, zorlu bir dönem başlamıştır. Putperest Firavun rejimi esnasında Yahudiler Mısır'da köle ko-

Yahudilerin Muharref Tevrat kaynaklı sembolleri birarada: Şaha kalkmış aslan ve yedi kollu şamdan.

numuna düşmüşlerdir. Tarihin en acımasız ve despot diktatörlerinden biri olan Firavun Yahudilere, çeşitli işkenceler yapmış, onları en ağır işlerde kullanmıştır. İsrail soyunun tüm erkek çocuklarının katledilmesini emretmesi, masum insanları cezalandırmak için ellerini ve ayaklarını çaprazlama kesmesi, Firavun'un zalimliğini gösteren önemli bilgilerdir. İşte bu dönemde Allah, Yahudilere Hz. Musa'yı elçi olarak göndermiş ve onun önderliğinde kendilerini Firavun'un zulmünden kurtaracağını müjdelemiştir.

Hz. Musa'nın tebliği ve Yahudileri kendisi ile birlikte Mısır'dan çıkarmak istemesi Firavun tarafından öfke ile karşılanmıştır. Ancak Firavun izin vermek istemese de, Allah'ın mucizeleri ve yardımıyla, Yahudiler tarihi kaynaklara göre MÖ 1250 yıllarında Mısır'dan göç etmişlerdir.

Mısır'dan çıkan Yahudiler, 40 yıl Sina Yarımadası'nda kaldıktan sonra Kenan diyarının doğusuna yerleştiler. Hz. Musa'dan sonra da Kenan diyarında yaşamayı sürdürdüler. Yine tarihçilerin görüşüne göre MÖ 1000'lerde Hz. Davud, İsrail soyunun yönetimine geçti ve güçlü bir krallık kurdu.

Onun oğlu olan Hz. Süleyman'ın döneminde ise İsrail'in sınırları güneyde Nil Nehrinden, kuzeyde Suriye içlerindeki Fırat Nehri'ne kadar uzanıyordu. Bu dönemde İsrail Krallığı, başta mimari olmak üzere pek çok alanda çok görkemli bir dönem yaşadı. Kudüs'te Hz. Süleyman'ın emriyle görkemli bir saray (aynı zamanda tapınak) inşa edildi. Hz. Süleyman'ın vefatının ardından Allah İsrailoğullarına daha pek çok peygamber gönderdi, ancak İsrailoğulları çoğu zaman peygamberleri dinlemediler ve Allah'a isyankar oldular.

Bu dejenerasyonun bir sonucu olarak İsrail Krallığı bölündü, ardından putperest krallıklar tarafından işgal edildi. İsrail soyu köleleştirildi. Filistin'e hakim olan en büyük putperest imparatorluk ise Roma oldu. Hz. İsa, Filistin'de Roma egemenliğinin sürdüğü bir dönemde geldi ve İsrailoğullarını bir kez daha kibirlerinden, batıl inançlarından ve isyankarlıklarından vazgeçip Allah'ın dine göre yaşamaya davet etti. Çok az Yahudi ona inandı. İsrailoğullarının büyük bölümü, inkarda diretti. Ve Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi onlara **“Meryem oğlu İsa diliyle lanet edildi.”** (Maide Suresi, 78) Bir süre sonra da Allah, Romalıları Yahudilere musallat etti ve onların eliyle tümü Filistin'den sürüldüler.

Ancak burada bir kez daha belirtmekte yarar vardır ki, tüm Yahudi toplumu elbette bir değildir. Allah Kuran'da Yahudiler içinde Hz. Musa'nın getirdiği dine samiyetle bağlılık gösteren ihlaslı kişiler olduğunu bildirmiştir. Bugün de Hz. Musa'nın kendilerine getirdiği dine sadık kalanlar, samimi olarak Allah'ın emrettiği gibi bir ahlak gösterip ona göre bir yaşam sürenler, Kuran'da bildirilen güzel ahlaklı kişilerdendirler:

Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır. (Araf Suresi, 159)

Allah, Yahudilerin içinde Kendisi'nden korkan ve sakin dürüst, vicdanlı, sağduyulu kimseler olduğunu bazı ayetlerde de şu şekilde haber vermektedir:

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındı-

rır ve hayırlarda yarışılar. İşte bunlar salih olanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 113-114)

Allah bu kişilere yaptıklarının en güzeli ile karşılık vereceğini ise şöyle müjdelemiştir:

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 62)

Ne var ki Siyonistler, Allah'ın kendilerine indirmiş olduğu dini değil, zaman içinde dejenerasyona uğramış olan bazı gelenekleri ve dahası 19. yüzyılda ortaya çıkan din-dışı Sosyal Darwinist ve sömürgeci ideolojileri temel almaktadırlar. Oysa Yahudilerin tarihi, hak dinden saptıklarında, inkarcı ahlaka sahip kişileri kendilerine önder edindiklerinde içine düştükleri sıkıntı ve zorlukların örnekleri ile doludur. Bu durumda, samimi olarak Allah'a ve ahiret gününe iman eden Yahudilerin de Siyonizme karşı verecekleri fikri mücadele büyük önem taşımaktadır. Onlar da diğer vicdan sahibi insanlarla birlikte Siyonizmin saldırganlığını lanetlemekle, buna engel olmak için çaba göstermekle ve bunun için de Siyonizmin yanılığı ve aldatmacalarını deşifre etmekle yükümlüdürler.

Onların hepsi bir deĝildir.

Kitap Ehlinden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar.

(Al-İmran Suresi, 113)

Yahudilerin Tarihten Çıkarmaları Gereken Ders

Allah Kuran'da, Yahudi toplumu içinde inkarcı ahlak gösteren kişilerin takındıkları tutum ve bunun karşılığında içine düştükleri durumu detaylı olarak tarif etmiştir.

Yahudi tarihi, başta Yahudi toplumu olmak üzere tüm insanlık için önemli dersler ve ibretler içermektedir. Tarih boyunca pek çok peygamberin tebliğine tanıklık etmiş olan Yahudiler, peygamberlerine itaat ettikleri ve Allah'ın razı olduğu gibi bir yaşam sürdükleri müddetçe nimetlendirilmişlerdir. Böyle dönemlerde güzel şehirlerde, bolluk ve refah içinde yaşamışlardır. Öte yandan, peygamberlere isyan ettikleri, zorluk çıkardıkları, bozgunculuğa ve putperest ahlaka eğilim gösterdikleri dönemlerde ise zorlu bir hayat sürmüşlerdir.

Allah'ın bu konuda Kuran'da verdiği örneklerden birisi, Yahudilerin güzellik ve hayırla karşılaşacaklarını bildikleri halde, Allah'ın emrine itaatsizlik ederek kendilerine bildirilen şehre girmek istemeleridir. Allah, bu olayı Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: “Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi. Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba

uğrayanlar olarak çevrilirsiniz.” Dediler ki: “Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz. (Maide Suresi, 20-24)

Allah'ın kendilerine çeşitli nimet verdiği, Firavun'un zulmünden kurtardığı, pek çok mucizeler gösterdiği bir toplumun kuşkusuz Allah'ın emirlerine karşı çok teslimiyetli olmaları ve Allah'a tevekkül etmeleri gerekir. Ne var ki, bazı Yahudiler bunun farkına varamamış ve nankörce bir tavır sergilemişlerdir. Bu tavırlarından dolayı Allah'ın bu Yahudilere verdiği karşılık ise şu şekildedir:

(Allah) Dedi: “Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde ‘şaşkınca dönüp duracaklar.’ Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme.” (Maide Suresi, 26)

İnkarcı ahlakına yatkın olan Yahudilerin davranışları ile ilgili Kuran'da verilen bir başka örnek de, kendilerine verilen nimetlere karşı şükredici olmamaları ve daha fazlasına sahip olmak için hırsa kapılmalarıdır.

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz ona: “Asanı taşa vur” demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yapıp karışıklık çıkarmayın. Siz (ise şöyle) demiştiniz: “Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarınsın.” (O zaman Musa:) “Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsu-

nuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır” demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (Bakara Suresi, 60-61)

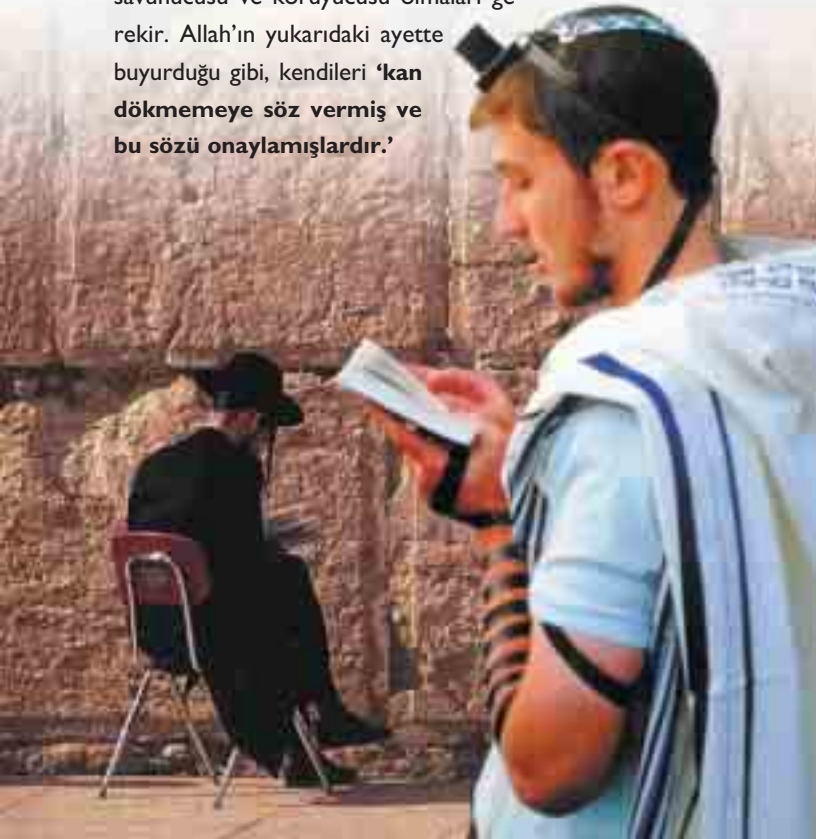
Buraya kadar verilen örnekler, tüm toplumların ibret alması gereken tavrılardır. Allah insanlardan şükredici olmalarını, Kendisine ve elçilerine itaat etmelerini, teslimiyetli olmalarını ve her koşul altında vicdanlı davranmalarını ister. İnsanlara güzel ahlakı emreder. Allah'ın, Yahudilere Hz. Musa'yı ve hak kitabı göndermesi, onları Firavun'un zulmünden kurtarması ve kendilerine güzel makamlar vermesi çok büyük bir lütuftur. Bu lütufta karşısında yapılması gereken ise, Allah'ın emirlerine eksiksiz itaat etmektir. Ne var ki Yahudilerin bir kısmı inkarcı ahlakda direnmiş ve büyük kısmı da bilgisizce bu kişilerin peşinden sürüklenmiştir.

Bunların yanı sıra Allah'ın Yahudilere emrettiği çok önemli bir hüküm daha vardır: Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmamak ve barışsever olmak:

Hani sizden “Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın” diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hala (buna) şahitlik ediyorsunuz. Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarınızdan sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oy-

sa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşâğılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (Bakara Suresi, 84-85)

Dolayısıyla, günümüzde de samimi olarak Allah'a ve ahiret gününe iman eden Yahudilerin, geçmişte atalarının yaptıkları bu ve benzer hatalardan şiddetle sakınmaları ve Allah'ın kendilerine emrettiği gibi yeryüzünde barışın savunucusu ve koruyucusu olmaları gerekir. Allah'ın yukarıdaki ayette buyurduğu gibi, kendileri **'kan dökmemeye söz vermiş ve bu sözü onaylamışlardır.'**

SIYONİZMİN KÖKENLERİ

Siyonizm din dışı bir ideolojidir ve zaten onu zararlı, tehlikeli, yıkıcı hale getiren asıl neden de budur. Ancak Siyonizmin bir de Yahudi inançları içinde yer alan bazı kaynakları, öncülleri vardır. Bu bölümde bunu inceleyeceğiz.

Yahudilik İlahi bir dindir. Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği Tevrat'a dayanır. Ancak bir önceki bölümde incelediğimiz gibi, Yahudi tarihi içinde sık sık bu İlahi temelden sapmalar olmuştur. Bu sapmalar doğrudan dinden uzaklaşma şeklinde olduğu gibi, dini dejeneretme şeklinde de yaşanmıştır. Bu ikinci sapmanın en belirgin şekli, Yahudilik içinde, son derece kibirli, katı ve Yahudi olmayan insanlara karşı husumet dolu bir eğilimin gelişmesidir.

İlginçtir ki elimizdeki Yeni Ahit'in (İncil'in) içinde, Yahudilerin bu dini görünüşlü sapmasını eleştiren önemli pasajlar vardır.

Hız. İsa'nın ağzından aktarılan bu İncil pasajlarında, Yahudi toplumuna önderlik eden din adamlarından bazılarının çok kibirli, katı ve yabancılara düşman oldukları anlatılır ve samimi dindar Yahudiler bunlara karşı uyarılır. Örneğin Markos İncili'nde şöyle yazılıdır:

İsa ders verirken şöyle dedi: "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının. Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin

cezası daha da ağır olacaktır.” (Markos, 12: 38-40)

İncil’de söz konusu samimi olmayan din adamları hakkında dikkat çekilen bir diğer özellik de Yahudi olmayanlara karşı çok önyargılı ve düşmanca davranmalarıdır. Hatta bu nedenle Hz. İsa’nın Samiriyeli (Yahudi olmayan) bir kadına iyilik etmesini garipsedikleri anlatılır.

Allah bizlere, bu katı kalpliliği, samimi olmayan Yahudilerin durumunu haber veren bir Kuran ayetinde de bildirmiştir:

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (Maide Suresi, 13)

İşte bugün Siyonizm dediğimiz ve gerçekte din dışı olan ideolojinin temeli “katı kalpli”, kibirli Yahudi tavrıdır. Bu tavra sahip olan Yahudiler, dine karşı temelde gösteriş amaçlı bir bağlılık göstermişler ve koyu bir bağnazlık geliştirmişlerdir.

Bu durum, Yahudilerin bir kısmının tarih boyunca Allah’ın kendilerine gönderdiği peygamberlere karşı tutumlarında da belirleyici rol oynamıştır. Batıl inançlarından kopmak istemeyen Yahudiler, peygamberlere itaat etmekten ve hak dine uymaktan şiddetle kaçındıkları gibi, peygamberler ve iman edenler aleyhinde de türlü tuzaklar kurmuşlardır. Allah Kuran’da şöyle bildirmiştir:

Andolsun, Biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara

Hani İsrailoğullarına

"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin,
anneye-babaya, yakınlara, yetimlere
ve yoksullara iyilikle davranın,
insanlara güzel söz söyleyin,
namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin"
diye misak almıştık.

Sonra siz pek azınız hariç,
döndünüz ve (hala) yüz çeviriyorsunuz.
(Bakara Suresi, 83)

ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (Maide Suresi, 70)

Elçilerin kendilerine tebliğ ettikleri hak din çoğu zaman bu kimselerin menfaatleri ile çatışmış, bu nedenle peygamberleri öldürmeye dahi yeltenmişlerdir.

Bu artniyetli kimselerin en belirgin özelliklerinden birisi de bir şekilde hak dini dejenere etmiş olmalarıdır. Bunun bazı örnekleri Yahudilerin kutsal kitabı olan Tevrat'ta görülür. Tevrat, Allah'ın Hz. Musa'ya vahyetmiş olduğu kutsal bir kitaptır, ancak sonradan tahrif edilmiştir. Allah Hz. Musa'ya toplumunu doğruya yöneltmesi, onlara Kendi emirlerini bildirmesi için Tevrat'ı indirmiştir. Allah Kuran'da **“Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik...”** (Maide Suresi, 44) şeklinde buyurur. Hz. Musa ve onun ardından gelenler, insanlar arasında Tevrat ile hükmetmiştir.

Gerçek şu ki Biz Tevrat'ı içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar) Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar kafir olanlardır. (Maide Suresi, 44)

Ne var ki, Hz. Musa'nın ölümünün ardından, inkarda direnen bir kısım Yahudiler Tevrat'ı değiştirip bozmuşlar ve ortaya bugün Eski Ahit olarak adlandırılan Muharref

Tevrat çıkmıştır. Muharref Tevrat incelendiğinde içinde Allah'ın birliği, Allah korkusu, adil olmak, tevazulu davranmak, hırsızlık yapmamak, zinadan sakınmak, hile yapmamak, masum insanların canına kastetmemek gibi hak dinin izlerini taşıyan pek çok hükümlerle karşılaşılacaktır. Öte yandan, yine aynı kitabın içinde dejenere olduğu açıkça anlaşılan pek çok batıl efsane ve hüküm de yer almaktadır. Söz konusu efsaneler ve hükümler incelendiğinde ise ortaya çarpıcı bir gerçek çıkar: Bunlar Yahudi halkının çoğunlukla pagan kültürlerden etkilenerek kapıldıkları yanılığardır. Ve Yahudiler içinde paganizme bağlı kalmakta direnen bir grup insan tarafından nesilden nesile aktararak neredeyse ilk hali ile muhafaza edilmiştir.

Bu durum, Yahudiliğin ana unsurlarının nesiller boyunca aktarılan efsaneler, mitolojik kavramlar, egzotik sembollerden oluşan bir felsefe haline gelmesine neden olmuştur.

Gerçekten de mitolojik kavramlar ve semboller, özellikle eski Mısır efsaneleri ve bu efsanelerde yer alan sözde kutsal kavramlar, Yahudi felsefesinde önemli bir yer tutar. Yahudi felsefesinin temel taşlarını ise Kabala ve Talmud oluşturur.

Talmud'un Yahudi Olmayanlara Karşı K r klemediği Nefret

Yahudilerin hayatında geleneklerin yeri büyüktür. Bir Yahudi dini sorumluluklarının ne olduğunu, kimle evlenebileceğini, kime karşı nasıl tavır takınacağını, nelerin yasak nelerin yasak olmadığını 'Halakha' adı verilen dini kaynaktan öğrenir. "Yahudi şeriatı"nın temel kaynağı olan Halakha, hahamların "bir Yahudi nasıl yaşamalı" sorusunun cevabını en ayrıntılı biçimde vermek için hazırladıkları ve asırlar boyu yeni eklenmelerle genişlemiş yazılı bir dini kaynaktır. Klasik Yahudiliğe göre, bir Yahudi günlük hayatını nasıl geçirmesi gerektiğini öğrenmek için Muharref Tevrat'a ya da Eski Ahit'in öteki kitaplarına bakmamalıdır. Bunlar, sıradan insanlar tarafından anlaşılamazlar çünkü. Bunların anlamını sadece hahamlar kavrar ve Yahudi toplumu da dini onlardan öğrenir. Halakha, hahamların Yahudi toplumuna verdiği bu eğitimin toplandığı kaynaktır. Halakha'nın en önemli kaynağı ise, 'Talmud' adı verilen çok ciltli bir kitaptır.

Talmud'un pek çok pasajında, Muharref Tevrat'ta yer alan ve hak dinin etkilerini taşıyan açıklamalar göz ardı edilir ve başta belirttiğimiz gibi kibirli ve katı kalpli bir tutuculuk emredilir. Allah'ın emrettiği ahlak ile hiçbir şekilde bağdaşmayan saldırgan, bencil ve ırkçı bir modelin telkini yapılır. Tarihte çeşitli radikal Yahudi fraksiyonların ve günümüzde de Siyonist ideolojinin söylemlerinde göze çarpan kinin, öfkenin ve atışmacılığın kökeninde Talmud'un "katı kalpli"  ğretilerinin etkisi vardır.

İsrail'de çocuklar küçük yaştan itibaren din adamlarından Talmud eğitimi alırlar. Bu eğitim, yeni yetişen nesillerin Siyonist bakış açısını kazanmalarında önemli rol oynar.

Bugün liberal görüşü benimseyen pek çok Yahudi tarihçi ve akademisyen de İsrail'in şovenist uygulamalarının söz konusu katı Yahudi ideolojisinden kaynak bulunduğunu ifade etmektedirler. Ünlü İsrailli akademisyen Israel Shahak bu gerçeğe dikkat çeken önemli isimlerdendir. Shahak, kimi Yahudilerin Tevrat'ı tamamen göz ardı edişlerini şu sözleri ile ifade etmektedir:

En radikal Yahudiler, kutsal kitabın büyük bir bölümüne kayıtsızdırlar ve kalan bazı bölümleri konusunda da, anlamla-

rı çarpıtılmış tefsirler aracılığı ile fikir sahibirdirler.¹

Talmud'un öngördüğü 'ideal Yahudi' modeli kısaca incelendiğinde, kastedilen daha net anlaşılacaktır.

Talmud'un büyük bölümü, -hak dinde temel kavramlar olan uzlaşma, anlayış, sevgi, merhamet gibi kavramların tam tersine- Yahudi-olmayanlara karşı kin beslemeyi ve imkan buldukça da bu kini eyleme dönüştürmeyi emretmektedir.

Öncelikle, diğer iki İlahi dine karşı son derece saldırgan bir tutum göze çarpar. Talmud yazarlarının tüm yer yüzünde en çok karşı oldukları insan Hz. İsa'dır. Oysa Hz. İsa, Allah'ın seçtiği ve dini insanlara tebliğ etmesi için gönderdiği mübarek bir insandır. İman edenler Allah'ın gönderdiği tüm elçilere gönülden itaat ederler ve onlara derin bir saygı duyar, içli bir sevgi ile elçileri severler. Talmud'a göre ise, Yahudiler ellerine geçen İncil'leri, eğer şartlar uygunsu, yakmakla yükümlüdürler.²

Talmud'un Yahudi-olmayanlar hakkında verdiği diğer bazı ilginç hükümler şöyledir:

- Bir Yahudi bir mezarlığın yanından geçerken, eğer o yer bir Yahudi mezarlığı ise orada yatanları takdis eden kısa bir dua okumalı, ancak mezarlık Yahudi-olmayanlara ait ise orada yatanların annelerine lanet etmelidir.³ Talmud kaynaklı bir başka geleneğe göre de, dindar bir Yahudi, bir kilise ya da Hz. İsa tasviri gördüğünde üç kere yere tükürmekle yükümlüdür.⁴

- Talmud yazarlarının en bilinenlerinden olan Maimonides, bir Yahudi-olmayanın hayatının kurtarılması konusunda da sapkın hükümler vermiştir. Bu hükümlerin biri şöyledir:

Kendileriyle savaş halinde olmadığımız Yahudi-olmayanlara

gelince, ölümlerine doğrudan sebebiyet vermek yanlıştır, fakat eğer ölüm anındaysalar onların hayatlarını kurtarmak yasaklanmıştır. Örneğin bir Yahudi-olmayanın denize düştüğü görülürse, boğulmaktan kurtarılmamalıdır.⁵

Maimonides'e göre, bir Yahudi doktorun bir Yahudi olmayanı iyileştirmesi de, karşılığında para kazanılsa dahi, yasaktır. Ancak burada dikkat edilmesi gereken bir noktaya değinir: "Eğer Yahudi bir doktorun bir Yahudi-olmayanı iyileştirmekten kaçınması, Yahudiler'e karşı toplumsal bir tepki gelişmesine neden olacaksa, o halde yasak ortadan kalkar ve hastanın iyileştirilmesi gerekir."⁶

- Talmud'un en büyük yazarlarından biri olan Maimonides'in ırkçı fikirleri de oldukça ilginçtir. Bir yerde şöyle yazar:

Türklerin bir kısmı ve kuzeydeki göçebeler ve zenciler ve güneydeki göçebeler ve bizim coğrafyamızda yaşayıp da onlara benzeyenler; bunların tabiatı daha çok düşük sesli bazı hayvanların tabiatına benzer. Benim düşünceme göre, **bunlar insan seviyesinde değildirlir. Se-**

İsrail'in günümüzde Filistinlilere uyguladığı şiddetin kökeninde, Talmud'un Yahudi olmayanlara karşı körüklediği nefretin de izleri vardır.

viyeleri bir insan ile bir maymunun seviyeleri arasında bir yerdedir. Çünkü görünüşleri maymundan daha çok insana benzemektedir.⁷

• Haham Sofer, *Responsum* adlı Talmudik çalışmasında, Osmanlı İmparatorluğu içindeki Müslümanlar ve Hıristiyanlar hakkında ilginç yorumlar yapar. Bu sapkın yorumlara göre, bu insanlar, “başka ilahlara tapan put-perestlerdir ve dolayısıyla dolaylı yoldan öldürülmeleri doğrudur”. Dahası, Sofer bu iki grubu, Eski Ahit’te adı geçen Amalek kabilesine benzetir.⁸ Eski Ahit’te Amalekler hakkında verilen hüküm ise şöyledir:

*Orduların Rabbi şöyle diyor: Amalek’in İsrail’e yaptığını, Mısır’dan çıktığı zaman yolda ona karşı nasıl durduğunu arayacağım. Şimdi git, Amaleki vur ve onların herşeylerini tamamen yok et ve onları esirgeme ve erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deveden eşeğe kadar hepsini öldür.*⁹

Günümüzde de pek çok radikal İsrailinin Filistin halkını Amalek kabilesi olarak değerlendiriyor olmaları kuşkusuz dikkat çekici bir durumdur.

• Talmud’un cinsel suçlar (zina) hakkında verdiği hükümler de ilginçtir. Eğer bir Yahudi erkek bir Yahudi kadınla evlilik dışı bir cinsel ilişkiye girerse, her ikisinin de öldürülmesi gerekir. Oysa eğer kadın bir Yahudi-olmayan ise, bu kez erkek sadece dayak yer; kadın ise yine ölüm cezasına çarptırılır. Aynı hüküm, Yahudi bir erkeğin Yahudi-olmayan bir kadına tecavüz etmesi durumunda da geçerlidir. Bunun arkasında yatan mantık ise, Yahudi-olmayan kadının her durumda “baştan çıkarıcı” sayılmasıdır. Kadın, “bir Yahudiyi günaha sokmuş” olduğu için ne olursa olsun birinci dereceden suçlu sayılmakta-

Yukarıda, Talmud yorumcularından Maimonides tarafından yazılan bir "Mişna" (Talmud yorumu) örneği görülmektedir.

dır.¹⁰ Nitekim Maimonides, Yahudi-olmayan tüm kadınlar için "N.Sh.G.Z." kısaltmasını kullanır. Bunlar, İbraniçe'deki "niddah, shifhah, goyah, zonah" kelimelerinin baş harfleridir. Kelimelerin anlamı ise şudur: "Kirli, köle, Yahudi-olmayan, fahişe".¹¹

- Yahudiler ile Yahudi-olmayanlar arasındaki mal-mülk ilişkileri hakkında da Talmud'un ilginç hükümleri vardır. Eğer bir Yahudi kayıp bir eşya bulur da onun sahibinin bir Yahudi olduğunu fark ederse bunu sahibine geri vermekle yükümlüdür. Fakat eğer malı yitiren kişi bir Yahudi-olmayan ise, malın ona geri verilmemesi emredilir. Bir Yahudi-olmayana hediye vermek ise kesin biçimde yasaklanmıştır. (Ancak hahamlar, bir sonraki aşamada Yahudilere maddi kar getirebilecek hediyelere -bir başka deyişle rüşvetlere- izin verirler.) Alışveriş sırasında Yahudi-olmayanlara hile yapmak ise, eğer "dolaylı" yoldan olursa, meşru sayılır. Örneğin bir Yahudi, karşı-

sındaki müşterinin kendisine yanlışlıkla fazla para verdiğini fark ederse, “senin yaptığın hesaba güvendim, benim saymama gerek yok” demelidir. Böylece eğer karşı taraf durumu sonradan fark ederse, suçlu duruma düşmez.¹²

Bu saydıklarımız, Talmud’un Yahudi-olmayanlara yönelik düşmanca hükümlerine yalnızca bir kaç örnektir. Yahudi geleneğinin bu geleneksel “şeriat kitabı” araştırıldığında, buna benzer daha pek çok hükme rastlamak mümkündür. Ancak bu bir kaç örnek bile, Yahudi ideolojisinin içeriği hakkında fikir sahibi olmak için yeterlidir.

Dikkat edilirse, bu hükümlerin bir kısmı Muharref Tevrat ve Eski Ahit’in belli bölümleriyle dahi çelişkilidir. Bunun nedeni, Yahudi ideolojisinin, Muharref Tevrat’ın ve Eski Ahit’in diğer kitaplarının hükümlerini de kendi düşüncesine göre yorumlayıp çarpıtmakta bir sakınca görmemesidir. Örneğin Hz. Musa’ya verilen “On Emir”den sekizincisi olan **“Çalmayacaksın”** (Çıkış, 20:15) hükmü, “bir Yahudiyi çalmamak” (yani kaçırmamak ya da rehin almamak) konusunda konulmuş bir yasak olarak açıklanır. Hükmün mal değil de insan “çalmak” şeklinde yorumlanmasının nedeni, “On Emir”in yalnızca ölümcül suçları içerdiğine dair Talmud yazarlarınca yapılmış bir kabuldür. Öte yandan, Yahudi-olmayanların rehin alınması zaten Talmud tarafından izin verilen bir eylemdir.¹³

“Kardeşini kendin gibi seveceksin” (Levililer, 19:11) hükmünün yorumlanması da aynı şekildedir; “kardeşler” yalnızca Yahudilerdir. Nitekim bir Yahudi genel olarak Talmud tarafından bir Yahudi-olmayanın hayatını kurtarmaktan alıkonur, açıklaması da şöyle yapılır; “çünkü o senin kardeşin değildir”.¹⁴

Yahudi İdeolojisinin Mistik Boyutu: Kabala

Yahudilikte meydana getirilen dejenerasyonun “ya-sa” yönünü Talmud’da görmek mümkünken, mistik yön-deki dejenerasyonu da Kabala’da görmek mümkündür.

Kabala İbranice’de ‘gelenek’ anlamına gelir. Yahudi ruhbanlarının asırlardır birbirlerine aktardıkları ve Eski Ahit’in gizli anlamları ile ilgilenen bir tür okültizm ve mistisizm yöntemidir. Kara büyü ile yakından ilişkili olan Kabala, Yahudi felsefesinden derinden etkilenen masonluk gibi pek çok örgüt ve tarikat tarafından da benimsenmiştir.

Kabala, özellikle Ortaçağ’dan başlayarak 17. yüzyılın sonuna kadar devam eden süreç içinde çok gündemdeydi ve dönemin toplumları üzerinde büyük etkisi vardı. Bu dönemde, Hıristiyan toplumu içinde de bazı gruplar Kabala ile yakından ilgilenmişlerdir. Bunun en önemli nedenlerinden birisi, Kabala’nın içinde saklı olduğuna inanılan sırlar ve mistik öğretilerdir.

Yahudiler, Kabala’da saklı olan ilmin ancak çok az insan tarafından kavranabileceğine inanırlar. Eski Ahit’te pek çok insanın farkına varamayacağı veya anlayamayacağı sırların, Kabala’ya vakıf olan kişi tarafından çözüleceği düşünülür. Kabala metinleri, bilinen kitaplardan farklı olarak, çok az kimsenin anlayabileceği şekilde yazılmıştır. Kitapta anlamsız gibi görünen çok sayıda sembol vardır. Bazı metinlerde yazı kimsenin anlayamaması için şifrelenmiştir. Bu yüzden Kabala’yı tamamen anlamak mümkün değildir. Gerçek manasını Yahudi olmayanın (ve Yahudilerin büyük bir kısmının da) tam bilmediği Kabala, ancak hakkında yazılmış olan kitaplar ile tanınabilir.

Antik pagan kültürlerin karanlık ve gizli öğretileri Yahudilerin mistik kitabı Kabala'da toplanmıştır. Yahudileri Tevrat'tan uzaklaştıran en önemli etkenlerden biri Kabala'dır.

Bu konudaki sorun ise şudur: Aslında Kabala, Yahudilik dışı bir kaynaktan, Eski Mısır'ın ve Mezopotamya'nın bazı putperest toplumlarının pagan öğretilerinden kaynak bulmaktadır. Bu öğretilerin temel bir unsuru olan "büyü", bu nedenle Kabala'nın da önemli bir parçasıdır.

Kabalist öğretisi, evrendeki metafizik dengeler, şeytani güçler ve bilinçaltı dünyasıyla yakından ilgilenir ve bunları büyü yöntemleri ile etkilemeyi amaçlar. Ünlü Yahudi araştırmacı Shimon Halevi, *Kabala, Tradition of Hidden Knowledge* (Kabala ve Gizli Sırlar Geleneği) adlı kitabında Kabala'yı şöyle tanımlamaktadır:

Pratikte Kabala, kötülüklerle ilgilenmenin yolu ve semboller yoluyla psikolojik dünya üzerinde güç kazanmanın tehlikeli bir sanatı ve büyüye dayalı bir formudur.¹⁵

Kabala'nın en önemli özelliği, büyü ile yakından ilgili olmasıdır. Kabala'yı tanıtan en tanınmış kitaplardan biri *Die Kabala* (Von Papus) da, Kabala-büyü ilişkisi şöyle vurgulanır:

Kabala'nın teorisi, büyüün genel teorisine bağlıdır.¹⁶

Kabala çalışmalarına özellikle Ortaçağ'da kimi Yahudiler tarafından öncelik verilmiştir. Ortaçağ Avrupası'nın skolastik yapısı, Yahudiler üzerinde çeşitli kısıtlamalara ve baskılara neden olmuş, bu dönemde, Kabala'da yer alan gizli öğretilerin hayata geçirilmesi ile Yahudi toplumunun kurtuluşa ereceği düşüncesi yaygınlaşmıştır. Kabala'da belirtilen çeşitli egzotik ritüellerle, tüm Yahudileri içinde buldukları durumdan kurtarıp, onları 'dünyanın efendileri' yapacağına inanılan Mesih'in yer yüzüne gelişinin hızlandırılacağına inanılmıştır. Kabalist hahamlar bunun için kişisel yoğunlaşma, derin konsantrasyon ve çile egzersizleri ile garip ritüeller yapmışlar, birtakım ayin ve trans yöntemleri kullanmışlardır.

Bu batıl inanış ve uygulamalar, 13. yüzyılda Granada'lı haham Moses de Leon tarafından yazılan Zohar kitabı ile doruğa ulaşmıştır.

Kabala'nın Sırları, Zohar ve Sefirot

Zohar her ne kadar 13. yüzyılın sonunda yazılmış olsa da içerdiği bilgilerin geçmişinin 2. yüzyıla kadar dayandığı kabul edilir. İçinde antik dünyanın farklı ilimlerinin bulunduğu inanan Zohar'da en çok üzerinde durulması gereken, 'Sefirot' kavramıdır.

Sefirot aslında bir tür şemadır. Kabalacılar, Sefirot'un Allah'ın evreni yaratışının bir tür temsili ve yansıma şekli olduğunu iddia ederler. Bu mistik doktrine göre, evrendeki

tüm olaylar Sefirot'a göre şekillenmektedir. İnsanın ruhandan evrenin yapısına kadar herşey Sefirot şeması ile uyumludur. Tüm varlıklar Sefirot'a göre konumlanır, yaşam Sefirot'a göre şekillenir. Dolayısıyla çeşitli ritüeller ile Sefirot üzerinde yapılacak oynamaların, olayların gidişatını kişinin istediği yönde değiştirebileceğine inanılır. Bu sapkın inanışa göre, bunu herkes yapamaz, bunun için Kabala başta olmak üzere tüm mistik bilgilere sahip olmak gerekir.

Kısaca, Kabalacıların Sefirot'a önem vermelerinin temelinde bu yolla 'tarihe yön verebileceklerine' inanıyor olmaları vardır.

“Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık” (Kamer Suresi, 49) ayetinde de buyurulduğu gibi, Allah tüm evreni ve insanlığı belirlenmiş bir kader ile yarat-

Şeytan Lucifer'in etki alanını gösteren Kabalistik şema

mıştır ve hiçbir varlığın, Allah'ın dilemesi dışında, bu kaderin dışına çıkması mümkün değildir.

Yahudi yazar Eli Barnavi, Kabala'yı ve Seifrot'un Kabalacılar için taşıdığı önemi şöyle anlatır:

Kabala, Ortaçağ'daki ilk ortaya çıkışını 12. yüzyılda Güney Fransa'daki Provins'de yaptı. Bununla birlikte asıl doruk noktasına 13. yüzyılda Sefer ha-Zohar'ın yazılımla birlikte İspanya'da ulaştı... Burada geliştirilen Kabala teorisine göre kutsallık, kendisini, Allah ve yaratılış arasındaki ilişkiyi açıklayan on Sefirot ile açıklıyordu. Bu Sefirotlar, Tanrısal aklı temsil ettiklerine göre, bütün varlıklar da bunlara göre konumlanabilirdi. Bu durumda insan, bazı ritüelleri uygulayarak, bu Sefirotları etkileyebilir ve dolayısıyla dünyanın gelişimine yön verebilirdi. Bu Sefirot teorisi, İspanya'daki Kabalacı öğretinin temel noktası haline geldi.¹⁷

Hatta Zohar kitabında insanın davranışlarının İlahi dünya üzerinde etkileri olacağı gibi bir sapkınlığa da kapsamlı olarak yer verilmektedir. Ancak tüm bunlar, hak din ile çelişen çok batıl inanışlardır. Zaten gerek Kabala'da, gerek Sefirot şemasında gerekse bu ritüellerde kullanılan semboller ve tanımlar da bu inanışın hak din ön-

Yahudiliğin önemli sembollerinden olan altı köşeli yıldız gerek Kabala'nın gerekse Kabala kaynaklı büyücülüğün en temel sembollerindendir.

Kabala'nın en temel öğretisi olan Sefirot pek çok büyüsel sembolde de kullanılır.

cesi putperest dönemden geldiğini göstermektedir. Eski Mısır yazıtları üzerindeki semboller dikkatli bir gözle incelendiğinde Kabalistik semboller ile benzerlikleri dikkati çekmektedir.

Unutmamak gerekir ki, egzotik ve mistik inanç ve uygulamalarla dünya üzerinde etki oluşturabileceğine inanmak çok büyük bir sapkınlıktır. Dünya üzerinde gelişen her olay Allah'ın bilgisi ve izni ile gerçekleşir. Allah ayetlerde şu şekilde bildirmiştir:

Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dır. Küçük, büyük herşey satır satır (yazılı)dır. (Kamer Suresi, 52-53)

Dolayısıyla, Kabalistler en gizemli ritüelleri yaptıklarını sandıkları ve tarihe yön verdikleri yanılışına kapıldıkları anda da aslında Allah'ın kendileri için dilemiş olduğu kaderi yaşamaktadırlar. **“Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın”** (Neml Suresi, 75) ayetinde de bildirildiği gibi, yeryüzünde olan ve biten herşey Allah Katındaki kitapta bellidir. Kimsenin bunun dışında bir yaşam sürebilmesi ya da buna müdahalede bu-

lunabilmesi kesin olarak mümkün değildir. Böyle batıl inançlara kapılanlar, ciddi bir aldanış içindedirler.

Kabala'nın günümüz Yahudiliğine ve Siyonizme olan en büyük (ve negatif) mirası ise, söz konusu "tarihin değiştirilebileceği" yanılgısı olmuştur. Bu nedendir ki, din

dışı bir hareket olan Siyonizm ortaya çıktığında ve Yahudiler için dini bir umut olan "Kudüs'e dönüş" ülküsünü din dışı ve siyasi bir hedef haline getirdiğinde, Kabalacı hahamlar bu projeye destek vermişlerdir. Siyonizme destek veren az sayıdaki dini liderden biri olan Haham Avraham Yitzhak Hacohen Kook, ünlü bir Kalabacı'dır

Ortaçağ Yahudi Kabalacılarını gösteren ünlü bir gravür.

Kabala'da kullanılan Sefirot şemalarından biri.

ve Siyonizmi Mesih'in gelişinin insan eliyle hızlandırılması olarak tanımlamıştır. (Buna karşılık pek çok Yahudi ise bunu bir "sekülerleşme" olarak görmüşlerdir ve bunda haklıdır. Bu gün de Siyonizme karşı çıkan dindar Yahudiler, söz konusu "sekülerleşmeyi" reddedendir.)

Onlardan öylesi vardır ki,
dillerini kitaba doğru eğip bükerek,
siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan
sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir.

"Bu Allah Katındandır" derler.
Oysa o, Allah Katından değildir.
Kendileri de bildikleri halde Allah'a
karşı (böyle) yalan söylerler.

(Al-İ İmran Suresi, 78)

SIYONİST İDEOLOJİ

Siyonizmin kurucusu Theodor Herzl, dini inançlardan tümüyle uzak bir Marxistti.

Siyasi Siyonizm, aşırı milliyetçilik akımlarının hızla yayıldığı 19. yüzyıl Avrupası'nda, Theodore Herzl'in önderliğinde ortaya çıktı. Hareketin önderliğini yapan Yahudilerin hiçbiri dindar değildi; hatta aralarında pek çok ateist de vardı. Siyonizm büyük devletlerin yönetici kadrolarında kendisine önemli destekler buldu. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışının ardından Siyonist hareket, ana hedefi olan Yahudileri Filistin'e yerleştirme projesini hızla hayata geçirdi. II. Dünya Savaşı

sırasında Nazilerin soykırımına maruz kalan Yahudilerin de Siyonistler tarafından büyük kabileler halinde Filistin'e götürülmesi ile birlikte, Siyonistler hedeflerine bir adım daha yaklaşmış oldular. Ancak Siyonistlerin hedeflerini gerçekleştirmeleri çok kanlı ve acımasız oldu. Söz konusu saldırganlık ve acımasızlık günümüzde de halen devam etmektedir. Bunun temelinde de Siyonizmin ırkçı, saldırgan ve işgalci bir ideoloji olması yatmaktadır.

Siyonist ideoloji Yahudileri bir vatanda toplamayı ve bağımsız bir Yahudi devleti kurmayı hedeflerken, dini değerlerden ziyade ulusal değerleri ön plana çıkarmaktaydı. Siyonistlere göre, Yahudiler yalnızca ayrı bir dini

topluluk değil, ayrı bir ulus, ayrı bir ırktı ve bu ırka mensup tüm insanların tek bir çatı altında toplanması gerekiyordu. Bu çatının neresi olacağı sorusuna da Siyonistler dini değil, din dışı bir cevap aramışlar ve önce Uganda'yı düşünmüşlerdi. Tarihe "Uganda Planı" olarak geçen proje işlemedi ve Siyonist hareket hedef olarak Filistin'de karar kıldı. Ancak Filistin'e önem vermelerinin nedeni, bu bölgenin dini anlamı değil, "Yahudi ulusunun tarihsel vatanı" oluşuydu. Bu plan ortaya atılırken, Filistin topraklarında yaşamakta olan toplumlara ne yapılacağı, onların nasıl bir sonla karşılaşacağı ise tartışılmıyordu bile. Çünkü Filistin'de yaşayan halk Siyonistler tarafından yok sayılmaktaydı.

Bu yoksayış, Siyonist ideoloji tarafından 19. yüzyılın hakim ideolojisi olan Sosyal Darwinist bir mantıkla açıklanıyordu. Buna göre, sözde "Avrupalı ileri uluslar" arasında yer alan Yahudiler Filistinlilerden üstündü ve Filistinliler, Yahudilerin dilediği gibi hareket etmeye mecburdu. Darwinizm'in yoğun etkisi ile, Siyonistler Filistinlileri sözde henüz gelişimini tamamlayamamış bir tür hayvan olarak adlandırıyor, dolayısıyla bu tür "aşağı" ırkların sonunun ne olacağı ile ilgilenmiyorlardı. Bu Sosyal Darwinist ideoloji, Siyonist ideolojiye damgasını vurdu. Öyleki neredeyse bir asır sonra bile, İsrail Başbakanı İzak Şamir, BM'in Siyonizmi ırkçılık olarak kabul eden kararı onaylamasının ardından yaptığı açıklamada şöyle diyordu:

Ağaçlardan inen insanlardan meydana gelen ulusların dünyanın liderliğini üstlenmeleri kabul edilebilecek bir şey değildir. İlkeller nasıl kendilerine ait fikirlere sahip olabilirler? Birleşmiş Milletler'in kararı bir kez daha bize göstermiştir ki, biz diğer uluslar gibi değiliz.¹⁸

Burada bir noktayı belirtmek ve Siyonizmi ne anlamda eleştirdiğimizi açıklamak gerekir. Kuşkusuz yaşadıkları ülkelerde zulme maruz kalan Yahudilerin dünyanın istedikleri yerine göç etmeleri ve orada kendilerine yeni bir yurt kurmaya çalışmaları son derece insani ve haklı bir taleptir. Yerleşmeyi istedikleri ülkenin Filistin olmasında da hiçbir sakınca yoktur. Siyonizm, eğer sadece bunu amaçlasaydı, meşru bir hareket olurdu. Ancak sorun, Siyonizmin sömürgeci ve işgalci bir projeye dönüşmesiyle başlamıştır. Haksız olan, asırlardan beridir söz konusu topraklarda yaşamakta olan insanların zorla ve baskıyla evlerinden, topraklarından çıkarılmaları, yurtlarını terk etmek istemeyenlerin ise acımasızca katledilmesidir. İşte Siyonizmi haksız kılan budur.

Siyonizm Din Dışı Bir İdeolojidir

Hıristiyan dünyasında Siyonizme sempati duyan çevrelerin en büyük yanılgıları Siyonizmin dini temele dayanan bir ideoloji olduğunu sanmalarıdır. Oysa Siyonizm gerek kurucularının zihniyeti gerekse savunduğu görüşler ile tamamen din dışı bir ideolojidir. İdeoloji, Talmud'daki ırkçılığı ve Kabala'daki "tarihi değiştirme" projesini kısmen devralmış, ama bunları yine de din dışı bir anlayışla yorumlamış ve kullanmıştır.

Hareketin kurucularının kimliği bu konuda oldukça aydınlatıcıdır. Öncelikle, bilindiği gibi siyasi Siyonizmin kurucusu olan Theodore Herzl dini bilince sahip olmayan birisiydi. Herzl'in ardından hareketin lideri olan Max Nordau da ateist olduğunu açıkça ilan etmekteydi. İdeolojinin hem kurucuları hem de sonradan gelen takipçileri için asıl olan Yahudi 'ırkı'nın saflığının korunabileme-

si idi. Max Nordau, Siyonizm'e yönelik, "Siyonizm dini değil, ırkçı bir ideolojidir" eleştirisine cevap olarak, bu konuda kendisini eleştirenlerle kesinlikle "hemfikir" olduklarını söylüyordu.¹⁹

Gerçekte Herzl ve Nordau gibi Siyonizm kurucularını ve onları izleyen kuşakları etkileyen fikirler, 19. yüzyıl Avrupası'nın din dışı ideolojileriydi. Bunun en belirgin örneklerinden biri "sağ kanat Siyonizmin kurucusu" olarak bilinen Zeev Jabotinsky'di. Hitler ve Mussolini hayranı olan Jabotinsky, bu faşist diktatörlerin ırkçı ideolojisinin Yahudi versiyonunu oluşturmak istemişti. Siyonizm tarihi konusunda uzman araştırmacılardan biri olan Lenni Brenner, Jabotinsky'den söz ederken şöyle yazar:

*Jabotinsky'nin ırkçılığının kökenlerini görmek kolaydır. 20. yüzyılın yüzyıl başlarındaki zengin Batı dünyası, ırklar arasındaki biyolojik çatışmaya dair Sosyal Darwinist fikirlerle istila edilmiştir ve bu fikirler de çok geç kalmadan erken Siyonistler arasında kök salmıştır.*²⁰

Jabotinsky'nin görüşleri, İsrail'in kurulmasıyla birlikte Herut Partisi'nin temelini oluşturmuştur. Herut zamanla diğer bazı küçük partilerle birleşerek Likud'a dönüşmüştür. Menahem Begin, İzak Şamir, Benjamin Netanyahu veya Ariel Şaron gibi İsrail'in radikal, sertlik yanlısı politikacıları Likud'un liderleridir. Bir başka deyişle, 2000'li yılların başında İsrail'in başbakanlık koltuğuna oturan ve uzlaşmaz politikalarıyla şiddeti körükleyen Ariel Şaron'un fikri kökleri, Jabotinsky'nin Sosyal Darwinizm'ine uzanmaktadır. Bu "Sosyal Darwinist Siyonizm", İsrail'in bugüne kadar işlediği insanlık suçlarının çıkış noktasıdır.

Konunun en önemli yanı ise, söz konusu Siyonizm anlayışının, tamamen seküler ve hatta din-karşıtı bir ide-

oloji olan Sosyal Darwinizm'den kaynak bulmasına rağmen, dini bir söylem kullanmasıdır. Likud ve ondan da radikal olan İsraili partiler; tüm Filistin topraklarını ilhak etme, Filistinlileri katliamdan geçirme veya sürgün etme ve hatta diğer Arap ülkelerinin topraklarını işgal etme gibi acımasız hedeflerini, Yahudi dininin kavramlarını kullanarak, Muharref Tevrat pasajlarından alıntılar yaparak meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar.

Oysa bu büyük bir yanılgıdır. Yahudilik, aynen İslamiyet ve Hıristiyanlık gibi, İlahi bir dindir ve haksız şiddet kullanımına hiçbir şekilde izin vermez. Yahudi dini, Allah'ın Hz. Musa aracılığıyla İsrailoğulları'na indirdiği kutsal hükümlere dayalıdır ve bu hükümler -tarih içinde bazı dejenerasyonlara uğramış da olsalar- genel olarak adalet, barış ve merhameti emreder. Sosyal Darwinist bir ideoloji olan radikal Siyonizmin, kendisine Muharref Tevrat'tan destek bulmaya çalışması, bir zamanlar Mussolini ve Franco gibi faşistlerin Katolik Kilisesi'ni kendi ideolojilerini desteklemek için kullanmaya çalışmalarına benzer bir ikiyüzlülüktür.

Bu gerçek, ilk baştan beridir Siyonizmin dindar Yahudiler tarafından şiddetle eleştirilmesine yol açmıştır.

Bunlardan biri olan Lubavich hahamı Sholem Dov Ber Schneersohn, henüz İsrail'in kurulmadığı yıllarda, Siyonizmin Yahudilik açısından bir sapma olduğunu şöyle açıklamıştı:

Siyonistlerin tüm yazılarından görülmektedir ki, ana amaçları ve faaliyetleri, Yahudi halkı arasında, Tevrat'ın ve Tevrat emirlerinin tek hedefinin ulusal duyguları güçlendirmek olduğu izlenimini oluşturmaktadır. Bu teori, kendilerini Siyonist ideali gerçekleştirmeye adanmış olan araçlar gibi gören

gençlik arasında kolayca görülebilir. Kendilerini Tevrat'tan ve hükümlerinden tamamen bağımsız görmekte-dirler. Onlara göre ulusçuluk dinin yerini almıştır...

Siyonistler, kardeşlerimizi bağımsız bir ulus ve devlet amacına yönelik olan Siyonist tutku uğrunda etkilemek için, kaçınılmaz olarak insanları Tevrat'tan ve onun emirlerinden uzaklaştırmaya çalışacak, veya onların Tevrat'a bağlılıklarını olabildiğince zayıflatmaya çabalayacaklardır ki, Tevrat'ın yerini ulusçuluk alsın. Çünkü bilinmektedir ki, Tevrat'a bağlı olanlar, değişerek bir başka inancı benimsemeye kapalıdır. Şu açık bir gerçektir ki, Siyonistler sadece Yahudilikten uzaklaşmakla kalmamakta, aynı zamanda, insanların kalbinden Tevrat'a ve hükümlerine yönelik manevi duygularını kasten silerek Yahudi ruhlarını tümüyle tahrip etmektedirler.²¹

Haham Schneersohn, Siyonizmin kurucusu olan Theodore Herzl'in Yahudilikten ne kadar uzak bir insan olduğunu da, dini hükümlere kayıtsızlığını vurgulayarak belirtiyordu:

*Herzl Kutsal Topraklara gittiğinde, Allah'tan tümüyle uzaktı. Kutsal Şehre (Yahudilikte iş yapmanın yasak olduğu) Cumartesi günü girerek, Tevrat'ın kutsallığına karşı çıktı... Tevrat'ı açıkça çığnedi, hem de kutsal şehirde ve kutsal Tapınak mekanında ve Allah'ın gözünde kötü olanı yaptı.*²²

Haham Schneersohn'un Siyonizme yönelik eleştirileri doğru çıktı. Siyonistler, Yahudi dininin kavramlarını kullanmalarına karşın tümüyle din dışı bir proje ortaya koydular. Bugün de Siyonizm, dini kavramları ulusal amaçlar için kullanmaya devam etmektedir. Bu gerçek yine pek çok dindar Yahudi tarafından da belirtilmekte ve şiddetle eleştirilmektedir. Bu dindar Yahudileri çatısı

altında toplayan örgütlerden biri olan Neturei Karta, Siyonizme karşı oldukça ciddi eleştiriler getirmektedir. Neturei Karta'nın çeşitli medya organlarında ve internette yayınlanan bir bildirisinde şöyle denmektedir:

Neturei Karta gerçek Yahudiliğe bağlı, Siyonist harekete, onun somut örneği olan İsrail hükümetine ve onların kutsal topraklar üzerinde devam eden işgal ve saldırısına karşı olan, dünyadaki yüz binlerce Ortodoks Yahudiyi temsil eden bir cemaattir. Şu bilinen bir gerçektir ki, (tanınmış bir ateist tarafından oluşturulan) Siyonist hareketin, Yahudileri manevi olarak dinlerine bağlı insanlardan, ulusçu insanlara dönüştürme programına dindar Yahudilerin büyük çoğunluğu karşı çıkmışlar ve ünlü hahamlar ve bilginler de ısrarla Siyonistleri kınamışlardır. Bunun temel nedenleri şunlardır:

1) Onların (Siyonistlerin), Yahudiliğin Peygamberleri ve Bilgeleri tarafından vaat edilen "Kurtarıcı Mesih"i inkar etmeleri ve bunu maddesel ulusçu bir kavrama dönüştürmeleri (Bir ülke ve ordu kurulması gibi vs.)

2) Bu hareketin (Siyonizmin) kaçınılmaz olarak doğuracağı çatışmaları ve bunun sonucunda oluşacak olan vahşet ve yıkıcı sonuçları önceden görmeleri -özellikle de Arap halklarına karşı.

3) Siyonist hareketin, Tevrat'ta ve peygamberlerin yazılarında bize bildirilen "Kutsal Toprakların, günahları nedeniyle İlahi emirle Yahudilerin elinden alınması" şeklindeki İlahi hükmü üzeri örtülü bir biçimde inkar etmesi. Bu durumu düzeltmek için Siyonist ideolojinin iddia ettiği gibi insan/or-

du kullanarak atılan her adımın, Tevrat'a aykırı olduğu ve eninde sonunda başarısızlıkla sonuçlanacağı açıktır.

Görüldüğü gibi Ordotoks Yahudilerin, Siyonist ideoloji veya onun insan yapımı “kurtuluş” projesi ile bir ilgileri yoktur, ancak sabırla Peygamberler tarafından bildirilen “Kurtarıcı Mesih”i beklemektedirler. Bize bildirildiği gibi, tüm insanların “Tek Yaratıcının” egemenliğini gördükleri zaman, İşaya peygamberin sözleri yerine gelmiş olacaktır: **“İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar.”** (İşaya, 2:4) ²³

Neturei Karta'nın üstteki açıklamasından aktarılan ve dindar Yahudilerin Mesih'in gelişiyile bekledikleri barış ortamını anlatan Muharref Tevrat pasajı ise şöyledir:

*RAB uluslar arasında yargıçlık edecek,
Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, Mızraklarını
bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, savaş
eğitimi yapmayacaklar artık. (İşaya, 2:2-4)*

Görüldüğü gibi, Yahudilere Muharref Tevrat'ta vaat edilen Mesih dönemi, barış ve kardeşlik kavramlarına dayalıdır. Oysa bir tür “sahte Mesih” hareketi olan Siyonizm, hem Yahudilere hem de diğer Ortadoğu halklarına savaş ve düşmanlık getirmiştir. Neturei Karta'nın Siyonizm hakkındaki açıklamasının devamında, bu konuda şu yorum yapılmaktadır:

*İsrail hükümeti ve Siyonist liderlik, terör, aldatmaca ve hilekarlık yoluyla, bilgili olmayan pek çok kardeşimizi aldatmayı başarmış olmasına rağmen, halen kutsal topraklarda ve dışarıda yaşayan yüz binlerce Yahudi, Yahudiliğin gerçek bakış açısını korumakta, bunu Siyonist ulusçu ideoloji ile değiştirmeyerek ona sahip çıkmakta ve “İsrail”i tanımayı reddetmektedir. Bu Yahudiler milletler arasındaki çatışmalara karşı çıkmakta ve Araplarla ve dünyadaki tüm diğer milletlerle barış içerisinde yaşamak istemektedirler. Yeremya Peygamberin bize binlerce yıl önce söylediği **“Sizi sürmüş olduğum kent için uğraşın”** hükmünde belirtildiği gibi. (Yeremya, 29:7)*

Ayrıca, bizler Yahudi dini kurallarının ve ahlakının “İsrail” yönetimi tarafından kökünden kazınmasına karşı olmaya devam ediyoruz. Bu yönetimin üyelerinin çoğunluğu gerçekte din dışıdır ve hatta Yahudiliğin en temel emirlerini (örneğin Sabat gününe riyeti veya haram yiyeceklerle ilgili hükümleri) uygulamamaktadır; dahası yönetimleri Yahudiliğin ahlaki kurallarını hiçe saymaktadır.²⁴

Her ne kadar Neturei Karta gibi çevrelerin savunduğu “İsrail’in yıkılması” şeklindeki radikal hedefe katılmasak ve İsrail’in (1967 öncesi sınırları içinde) var olma hakkını kabul etsek de, bu çevrelerin İsrail’e getirdiği eleştirilerin haklılık payını kabul ediyoruz. Gerçekten de Neturei Karta’nın belirttiği gibi Siyonizmin en aldatıcı yönü, Yahudi dininin kavramlarını çarpıtarak kullanması ve böylece sahte dindar bir kimlikle ortaya çıkmasıdır. Bunun en açık örneğini, Siyonizmin “seçilmişlik” kavramını çarpıtmasında görebiliriz.

Siyonizmin Dini Kavramları Çarpıtması

Siyonistler, Eski Ahit'te Yahudilerden "seçilmiş ve üstün bir ırk" olarak bahsedildiğini öne sürmekte, geçmişte yaşayan Yahudi toplumları ile dönemin inkarcı toplumları arasında yaşanan savaşlardan ve mücadelelerden örnekler vermektedirler. Böylece, ırkçılıklarına ve Araplara karşı yürüttükleri katliamlara sözde meşru bir zemin oluşturduklarına inanmaktadırlar. Oysa bu, art niyetli yorumlamalardan ibaret bir çıkarımdır. Allah'ın Yahudilere bir dönem 'seçilmişlik' vasfı vermiş olduğu, içlerinden pek çok peygamber çıkardığı doğrudur. Ancak bu, o dönem için geçerli olan bir durumdur. Bu konuyla ilgili Kur'an ayetlerinden bazıları şu şekildedir:

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (Bakara Suresi, 47)

Andolsun, Biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (Casiye Suresi, 16)

Ayetlerde, Allah'ın bir dönem Yahudilere nimetler verdiği ve yine bir dönem onları diğer milletlere hakim kıldığı anlatılmaktadır. Ancak bu ayetlerde Siyonistlerin anladığı anlamda daimi bir 'seçilmişlik' ve siyasi bir üstünlük ifade edilmemektedir. Birçok peygamberin bu soydan gelmiş olmasına ve Yahudilerin bir dönem geniş topraklarda hakimiyet kurmuş olmalarına işaret edilmektedir. Ayetlerde bu imani vasıfları nedeniyle Yahudilerin 'bir dönem alemlere üstün kılınmaları' anlatılmak-

tadır. Oysa elbette Yahudilerin Allah'ın hükümlerini göz ardı etmeleri, bu seçilmişliğin sonu anlamına gelir. Seçilmişlik, Kuran'da peygamberler ve kendilerine hidayet verilen kullar için kullanılmaktadır. Ayetlerde elçilerin seçtikleri, doğru yola iletildikleri ve Allah'ın onlara nimet verdiği ifade edilmektedir.

Bu konuyla ilgili bazı ayetler şu şekildedir:

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dos-doğru yola yöneltip-ilettik. Bu, Allah'ın hidayettidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun, Biz buna (karşı) inkara sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır. (En'am Suresi, 87-89)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendir. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (Meryem Suresi, 58)

Siyonizmin ırkçı görüşlerine dayanak sağlayan bir diğer husus ise, hem önceki bölümde incelediğimiz ırkçı Talmud geleneği hem de Tevrat'a sonradan eklenmiş olan bazı insan yazması kısımlardır. Kuran'da bildirildiği gibi Tevrat nesiller boyunca aktarılırken bazı kötü niyet-

li Yahudiler tarafından tahrifata uğramış ve birtakım hurafeler bu İlahi kitaba dahil edilmiştir. Siyonist ideoloji ve onun öncüsü olan tutucu Yahudi ırkçılığı, Muharref Tevrat'ın özellikle bu dejenere kısımlarına dayanmaktadır.

Üstelik Siyonistlerin kendilerine rehber edindikleri bu açıklamalar, yine Muharref Tevrat'ta yer alan diğer açıklamalarla da çelişmektedir. Muharref Tevrat'ta şiddetin ve zulmün kınandığına dair açıklamalar vardır. Ancak ırkçı bir ideoloji olan Siyonizm bunların hepsini göz ardı ederek kin ve öfkeye dayalı bir inanış oluşturmuştur. Samimi olarak Allah'a iman eden Yahudilerin de Siyonist ideolojinin etkisi altında kalmak yerine, kitaplarında yer alan bu açıklamalara uymaları daha doğru olacaktır. Muharref Tevrat'da barışın, sevginin, merhametin ve güzel ahlakın övüldüğü açıklamalardan bazıları şu şekildedir:

Hükümde haksızlık etmeyeceksiniz; fakirin hatırını saymayacaksınız, ve kudretlinin hatırına itibar etmeyeceksiniz; ve komşuna adaletle hükmedeceksiniz. Kavminin arasında çekiştiricilik edip gezmeyeceksiniz; komşunun kanına karşı ayağa kalkmayacaksınız; ben RAB'İM... Öç almayacaksınız, ve kavminin oğullarına kin tutmayacaksınız; ve komşunu kendin gibi seveceksiniz; Ben RAB'İM. (Levililer, Bab 19, 15-17)

Ey adam, iyi olanı sana bildirdi; ve hak olanı yapmak, ve merhameti sevmek, ve Allah'la alçak gönüllü olarak yürümekten başka Rab senden ne ister? (Mika, Bab 6, 8)

Katletmeyeceksin. Zina etmeyeceksin. Çalmayacaksın. Komşuna karşı yalan şahadet etmeyeceksin. Komşunun evine tamah etmeyeceksin; (Çıkış, Bab 20, 13-17)

İslam ahlakına göre de dindar insanın yeryüzündeki hedefi barış, sevgi, adalet ve dostluk olmalıdır. Savaş temelde savunma amacına yöneliktir. Bir topluma karşı sa-

vaş açılmış olsa da, bu savaş sırasında masumların hayatı ve hukuku mutlaka korunmalıdır. Kadınların, çocukların ve yaşlıların katledilmelerine yönelik bir emir dine ait olamaz, ancak din adına uydurulmuş hurafelere ait olabilir. Allah Kuran'da hem bu gibi bozgunculukları lanetlemiş hem de bütün insanların Allah Katında eşit olduklarını, üstünlüğün ırka, soya veya herhangi bir dünyevi değere göre değil, Allah'a yakınlık ve sevgiye yani takvaya göre olduğunu belirtmiştir:

Ey insanlar gerçekten Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk, yada soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, haber alanıdır. (Hucurat Suresi, 13)

Hıristiyanlığın temelinde de sevgi, barış ve hoşgörü vardır. Matta İncili'nde **Hz. İsa'nın öğrencilerine "düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin"** dediği yazılıdır. (Matta 5/44) Luka İncili'nde ise, Hz. İsa'nın "**bir yanağına tokat atana diğer yanağını çevir**" dediği bildirilir. (Luka, 6/29) Yeni Ahit'in hiçbir yerinde şiddeti meşrulaştıran hüküm bulunmamaktadır, masum insanların katledilmesi yönünde bir düşünceye ise kesinlikle yer yoktur. Bu durumda, samimi dindar Yahudilerin ve Hıristiyanların din dışı bir ideoloji olan Siyonizme karşı Müslümanlarla ittifak yapmaları önem kazanmaktadır. Ne var ki, günümüzde Hıristiyan dünyası içinde bazı kesimler, henüz bu gerçeğin tam anlamı ile farkına varabilmiş değillerdir.

Hıristiyan Dünyası Siyonizme Karşı Dikkatli Olmalıdır

Siyonizmin ilk ortaya çıktığı dönemlerde bazı Batılı devletlerden aldığı destek, günümüzde büyük ölçüde devam etmektedir. Söz konusu desteğin devam etmesinde yanlış bilgilendirmenin yanı sıra, Siyonizmle ortak değerlere sahip olan masonluk örgütünün büyük etkisi vardır. Siyonizm gibi din karşıtı olan masonluk, bu ideolojinin vahşetini ve zulümlerini gizlemek, Siyonistleri meşru bir mücadele yürütüyorlarmış gibi göstermek için faaliyette bulunmaktadır. Ve bu faaliyetlerde de oldukça başarılıdır. Özellikle Amerika’da söz konusu faaliyetlerin etkisi yoğun olarak hissedilmektedir.

Bu çalışmaların en önemli kısmını, medya aracılığı ile halkın yanlış bilgilendirilmesi ve çoğu zaman da bilgilendirilmemesi oluşturmaktadır. Halkın büyük çoğunluğu genellikle, İsrail saldırganlığına maruz kalan masum insanların başına gelenleri değil de, genellikle hep ‘dört tarafı düşmanlarla çevrili küçük bir ülke olan İsrail’in ayakta kalma mücadelesi’ni öğrenmektedir. İsrail ordusu tarafından evleri yakılıp yıkılan sivillerden, okula giderken yolda katledilen çocuklardan, hastaneye gitmesine izin verilmeyen hastalardan, işkenceye maruz kalan gençlerden çoğunlukla Batı kamuoyunun kapsamlı bir bilgisi olmaz. İsrail lobisinin ve yandaşlarının medya üzerindeki etkisi nedeniyle, halk yalnızca İsrail’in içinde bulunduğu durumdan haberdar olur. Bu bilgiler de zaten genelde gerçeği yansıtmaz.

“İsrail’in bir düşman denizinin ortasında kalan küçük bir ada olduğu” efsanesi, aslında Siyonistlerin işgallerini ve kıyımlarını göz ardı ettirmekte en çok başvurdukları slogandır. Günümüzde pek çok Yahudi akademisyen de

bu içi boş hikayenin yalanlarını deşifre etmekte, İsrail'in hiç de sanıldığı gibi 'zor' bir durumda olmadığını vurgulamaktadırlar.

Bu sahte telkinin etkisi ile başta Amerika'da olmak üzere bazı çevrelerin bilinçsizce Siyonistlere sempati duyması olağan karşılanabilir. Ancak samimi Hıristiyanlara düşen söz konusu yalan propagandanın ve bazı ön kabullerin etkisinden kurtulup, konuya sağduyu ve adaletle yaklaşmalarıdır. Günümüzde Siyonizmin Orta-doğu'da neden olduğu terör, hiçbir vicdan sahibi insan tarafından kabul edilebilir gibi değildir. Yaşanan acımasız savaşın asıl sorumluluğunun üstlenen Siyonistlerin zulümlerine son vermeleri için, Batı içinde buldukları desteğin kesilmesi gerekmektedir.

Bu gerçekleşmediği müddetçe, Siyonizm işgallerine ve katliamlarına pervasızca devam edecektir. Hayatını kaybeden binlerce insanın, sakat kalan yüzlerce çocuğun, yok edilen kasabaların, köylerin sorumluluğu inancı ne olursa olsun bütün vicdan sahibi insanlar tarafından üstlenilmelidir.

Unutmamak gerekir ki, Siyonistler din ahlâ-

Hıristiyan dünyasının, ne İncil'i ne de Hz. İsa'yı tanımayan ırkçı Siyonizmi kendisine müttefik olarak görmesi çok büyük yanlışlık olacaktır.

kının gereği olan şefkat, merhamet, hoşgörü, uzlaşmacılık, anlayış gibi değerlerden tamamen uzaktırlar. Dahası Hıristiyanlara da dost olarak değil, birer “goyim” (Yahudi olmayanları ifade eden ve aşağılayıcı bir sıfat) olarak bakmaktadırlar. Hz. İsa’ya karşı olan husumetleri ortadadır. Dolayısıyla Hıristiyanların Siyonizmi bir müttefik olarak görmeleri çok büyük bir yanılğı olur.

Siyonistler, bugüne kadar işgal etmiş oldukları topraklarla, yok ettikleri hayatlarla yetinmeyecek hep daha fazlasını talep edeceklerdir. Eğer Hıristiyan dünyası bugün Siyonizmin vahşetine göz yumarsa, gelecekte aynı şiddetin kendilerine de yönelmeyeceğinden nasıl emin olabilirler? Nükleer silah gibi korkunç bir güce sahip olan Siyonizmin saldırganlığı şimdi önlenemezse, ileride başedilmesi çok daha zor bir hal alabilir. Irak diktatörü Saddam’ın kitle imha silahlarına sahip olma ihtimali tüm dünyayı tedirgin etmekte iken, savaşa olan istekleri Saddam’dan geri kalmayacak olan radikal Siyonistlerin kitle imha silahları nasıl “tehlikesiz” bulunabilir?

Nitekim yakın geçmişte, Siyonistlerin **Hıristiyanların ibadethanelerine ve kutsal kabul ettikleri mekanlara düzenledikleri saldırılar**, Siyonistlerin kural-sız ve acımasız bir savaş içinde olduklarını gösteren önemli bir örnektir. **Kutsal mekanların tahrip edilmesi, din adamlarının öldürülmesi hiçbir savaşta olağan karşılanamaz.**

Polonya doğumlu bir Yahudi olan ve 40 yıldan uzun bir süre İsrail’de yaşamış ve 2001 yılında hayatını kaybetmiş olan kimya profesörü Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion and the *Weight of Three Thousand Years* (Yahudi Tarihi, Yahudi Dini ve 3 Bin Yılın Ağırlığı) ad-

lı kitabında Siyonizmin tüm dünya halkları için nasıl büyük bir tehdit unsuru olduğunu şöyle dile getirmektedir:

*Bir Yahudi devleti olarak İsrail sadece kendisi ve komşuları için bir tehlike unsuru olarak kalmamakta, dünyadaki tüm Yahudiler, Ortadoğu'da veya diğer bölgelerdeki tüm dünya ülkeleri ve milletleri için büyük bir tehlike içermektedir.*²⁵

Eğer müdahale edilmezse, Siyonist ideoloji vahşetini mevcut sınırlar içinde tutmayacak, kutsal kabul ettikleri, Nil'den Fırat'a kadar olan sınırlar içinde tüm komşu ülkeleri bu kör kuyunun içine çekmek isteyecektir. Bölgede hakim olduktan sonraki aşama ise, tüm dünyaya hükmetmek olacaktır. Bu ise din dışı, ırkçı, Sosyal Darwinist ve saldırgan bir ideolojinin dünyaya hakim olması demektir ki, böyle bir ortamda huzurdan, güvenlik ve barıştan söz edilemeyeceği açıktır. Dolayısıyla Hıristiyan dünyasının Siyonizme karşı alacağı tavırda, bu gerçekleri göz önünde bulundurması hayati önem taşımaktadır.

Samimi olarak iman eden Hıristiyanların, Hz. İsa'nın kendilerine, “**Ne mutlu sulh edicilere**” (Matta 5/9) sözleri ile yeryüzünde barış elçileri olmalarını emrettiğini unutmamaları gerekir. Bu durumda “yeryüzünde barışı sağlamanın” önemli bir şartı, Siyonizmin saldırganlığının durdurulmasıdır.

Siyonistlerin İşgal Etmeyi Planladıkları Topraklar

Siyonist ideolojinin Yahudi devleti için çizmiş olduğu harita çok geniş bir coğrafyayı kapsamaktadır. Vaat edilmiş topraklar olarak tanımlanan bu alana sahip olmak, Siyonistler tarafından Yahudilerin doğal hakkı olarak görülür. Theodore Herzl 1897 yılında Basel'de gerçekleştirilen Si-

yonist Kongre’de yaptığı konuşmada Yahudi devletinin “doğal” sınırlarını “Kuzey sınırlarımız Kapadokya’daki dağlara kadar dayanır, güneyde de Süveyş kanalına” sözleri ile ifade etmiştir..²⁶ İsrail Devleti’nin kurucularından Ben Gurion ise, Siyonizmin hedefi olan sınırları şöyle tanımlamıştır:

*Filistin’in bugünkü haritası İngiliz manda yönetimi tarafından çizilmiştir. Yahudi halkının, gençlerimizin ve yetişkinlerimizin yerine getirmeleri gereken bir başka harita daha var; Nil’den Fırat’a kadar.*²⁷

Siyonistler bu sınırları Tevrat’ta yer alan bir pasaja dayandırdılar.

Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RAB’bi sever, yollarında yürür, O’na bağlı kalırsanız,

RAB bu ulusların tümünü önünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz.

Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnan’a, Fırat Irmağı’ndan Akdeniz’e kadar uzanacak.

Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır.

Bakin, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum:

Bugün size bildirdiğim Tanrınız RAB’bin buyruklarına uyarırsanız kutsanacaksınız.

Ama Tanrınız RAB’bin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız. (Tesniye, 11:22-28)

Bu pasaj zaman zaman farklı yorumlara neden olmuştur, ancak genellikle en büyük sınırlara sahip olan yorumu Siyonistlerin propagandalarında kullanılır. Siyonist ideoloji, Nil ve Fırat nehirleri arasında kalan geniş coğrafyayı İsrail devletinin hakkı olarak göstermektedir.

İsraili akademisyen Israel Shahak bu haritanın hangi alanları kapsadığını şöyle tarif etmektedir:

*Güneyde tüm Sina Yarımadası ve buna ek olarak Kuzey Mısır'ın Kahire'ye kadar uzanan bir parçası; doğuda Ürdün'ün tamamı ve Suudi Arabistan'ın kuzey bölgesi; Kuveyt'in tümü ve Irak'ın çok büyük bir bölümü; kuzeyde Lübnan'ın ve Suriye'nin tamamı buna ek olarak Türkiye'nin Van Gölü'ne kadar uzanan büyük bir parçası; ve batıda Kıbrıs.*²⁸

Bazı kimseler böylesine büyük bir hedefin bir avuç radikalın ütopyası olmaktan öteye gitmeyeceğini düşünebilir. Oysa gerçek çok farklıdır. Siyonist ideolojinin hakim olduğu İsrail Devleti'nde bu sınırlar üzerine akademik araştırmalar yapılmakta, istihbarat servisleri bu konuda özel raporlar hazırlamakta, kitaplarda ve atlaslarda bu harita öğrencilere sunulmaktadır. Örneğin okullarda dağıtılan bir bildirgede konuyla ilgili şu ifadeler yer verilmektedir:

*Biz burada en uygun yayılma yönteminden bahsediyoruz... Politik açıdan (kuzeyde) ulaşmamız gereken sınır Fırat ve Dicle nehirleridir. Bu Yahudi şeriatında yazılıdır. Dolayısıyla bu konuda herhangi bir anlaşmazlık olamaz. Tartışılacak tek konu, bunun nasıl hayata geçirileceğidir.*²⁹

Ancak eğer tüm bu “Nil'den Fırat'a” propagandasına temel alınan üstteki Muharref Tevrat pasajı incelenirse, Siyonistlerin çok önemli bir çarpıtma yaptıkları görü-

İSRAİLLİ RADİKALLERİN HEDEFLEDİĞİ SINIRLAR

İsrailli ünlü yazar İsrail Shahak'ın belirttiğine göre, İsrail'in uzun vadede sahip olmak istediği "vaat edilmiş topraklar", Türkiye sınırlarına kadar uzanmaktadır. Üstteki harita, İsrailli radikallerin tespit ettikleri "işgal edilmesi gereken" sınırları göstermektedir. Böylesine ihtiraslı bir ideolojinin Ortadoğu ve dünya barışı için büyük bir tehlike olduğu ise açıktır.

lebilir. Pasajın hemen başında “uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RAB’bi sever, yollarında yürür, O’na bağlı kalırsanız” denmektedir. İkinci cümlede sözü edilen uluslar ise, o dönemin putperest ve zalim kavimleridir. Bu durum, üstteki Muharref Tevrat cümlelerinde tarif edilen mücadelenin bir iman-inkar mücadelesi olduğunu, bir başka deyişle politik ve dünyevi bir mücadele olmadığını göstermektedir. Yahudiler bu mücadelede ancak “RAB’bi sever, yollarında yürür, O’na bağlı kalır”larsa hak tarafı temsil edebilirler.

Rabbin buyrukları ise, yine Tevrat’a göre, mazlum insanları korumayı, onların hakkını yemekten şiddetle kaçınmayı gerektirir:

Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın. Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır’da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim. (Levililer, 19:33-34)

Oysa İsrail’in Siyonistleri, “Nil’den Fırat’a” kadar uzanan coğrafyada, yabancıları kendileri kadar sevmek şöyle dursun, onlara karşı uzun vadeli bir soykırım yürütmektedirler. Dolayısıyla “Nil’den Fırat’a” kadar uzanan coğrafyada hak sahibi olamazlar, Tevrat’ta bu konuda geçen vaadin muhatabı değildirler.

Irak’a Saldırı Planının Perde Arkası

İsrail’e egemen olan Siyonist ideolojinin Ortadoğu ve dünya barışı için ne denli önemli bir tehlike oluşturduğu, bu kitap yazıldığı sırada gündemde olan Irak’a saldırı planında görülebilir.

Bu saldırı planı, 11 Eylül 2001 tarihinde ABD’ye karşı

düzenlenen büyük terör eylemlerinin ardından gündeme gelmişti. Söz konusu 11 Eylül eylemleri, insanlık dışı bir terör saldırısıydı ve binlerce masum Amerikalının hayatına mal olarak affedilmez bir suç olarak tarihe geçti. ABD'nin bu saldırılara tepki göstermesi ve karşı önlemler alması da doğal ve meşrudur. Ancak İsrail, 11 Eylül'ün hemen ardından bu trajediyi kendi Ortadoğu hesapları için suistimal etmeye başladı. İsrail hükümeti, Filistin halkına karşı uyguladığı uzun vadeli soykırım politikasını ABD'nin anti-terör mücadelesi ile özdeş gibi gösterme çabasına girişti. Oysa bunun çok büyük bir çarpıtma olduğu açıktı.

11 Eylül sonrası dünyayı kendi amaçları için kullanmaya karar veren İsrail, ABD'nin 11 Eylül sonrası stratejilerini de etkilemeye başladı. Washington'daki güçlü İsrail lobisi, gerçekte klasik bir İsrail planı olan Irak'ın vurulması senaryosunu ısrarla Amerikan yönetimine empoze etmeye başladı. Bu plana karşı olan ve daha ılımlı bir dış politika savunan Dış İşleri Bakanı Colin Powell gibi "güvercinler" devre dışı bırakıldılar ve Savunma Bakanlığı'nda konuşlanmış olan koyu İsrail yanlısı "şahinler" Irak'a saldırı planını körüklemeye devam ettiler. Ortadoğu uzmanı gazeteci Cengiz Çandar, Irak'a saldırı planının ardındaki gerçek gücü bir yazısında şöyle belirtiyordu:

Saddam Hüseyin rejimini devirme gerekçesiyle Irak'a saldırı konusu, Amerika ile müttefikleri ve tüm dünya arasında yoğun bir tartışma konusu olduğu kadar ve ondan fazla Amerika'nın kendi içinde ve özellikle iktidardaki Cumhuriyetçiler arasında da hararetle tartışılıyor. Başkan George W. Bush'un takımı ile eski başkan baba Bush'un takımı arasında dahi bu konuda ayrılık var...

'Irak'a saldırı'nın başını kim çekiyor peki? Başkan Yar-

dımcısı Dick Cheney, Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, Ulusal Güvenlik Başdanışmanı Condoleeza Rice. Bunlar, 'en üst düzeydeki' saldırı yandaşları. Ama buzdağının altı daha zengin ve ilginç. Orada çeşitli 'lobiler' var.

Lobilerin başında İsrail sağı, Likud yanlısı ve Amerikan silah sanayii ile yakın ilişkileri bulunan JINSA ekibi geliyor. JINSA, Jewish Institute for Security Affairs (Güvenlik Meseleleri İçin Yahudi Enstitüsü). Bunlar, 'silah lobisi'yle, Lockheed, Northrop, General Dynamics, İsrail askeri endüstrileri vs. ile sıkı ilişkilerdeler... JINSA'nın 'temel ilkesi' şu: 'Amerika ile İsrail'in güvenliği bölünemez'; yani aynı şey...

JINSA'nın amacı sadece Irak'ta Saddam rejiminin yıkılması değil; 'total savaş' mantığı ile S.Arabistan, Suriye ve Mısır ve bu arada İran rejimlerinin de yıkılmasından ve buralara 'demokrasi' getirilmesinden yanalar... Yani, 'İsrail'in en aşırı kesimleri'yle aynı 'dalga boyu'nda olan Amerikan Yahudileri'nin bir bölümü, şu dönemde 'Washington şahinleri'ni oluşturuyor.³⁰

Kısacası Washington'da önce Irak'ı ardından da Suudi Arabistan, Suriye, İran ve Mısır'ı hedef alacak bir savaş körükleyenler var ve bunların en belirgin özelliği "İsrail lobisi" ile aynı safta hatta özdeş olmaları.

Temennimiz ABD'nin bu konuda sağduyulu davranması ve hem Ortadoğu'ya hem de kendisine sadece acı ve yıkım getirecek bir çatışmadan kaçınmasıdır. Ancak bunun aksini savunan İsrail lobisinin ABD yönetiminde bu denli etkili olması, önemli bir tehlikenin varlığına işaretir.

İsrail lobisinin Irak'ın vurulması konusunda neden bu kadar ısrarlı olduğunu anlamak içinse, İsrail'in geleneksel Ortadoğu stratejisine bir göz atmak yeterlidir.

Daha önce *İsrail'in Kürt Kartı* adlı eserimizde detay-

lı olarak ele aldığımız gibi, Irak'ın parçalanması, İsrail'in çok eskiden beri sahip olduğu bir hedefdir. Hatta bu nedenle İsrail Ortadoğu stratejisinde, Kürtlerin yoğun olarak yaşadıkları Kuzey Irak, öncelikli bir yere sahiptir.

Siyonist strateji Irak'ın parçalanması ve bölgede bağımsız bir Kürt Devleti kurulması yönündedir. Bu, bizzat İsrail istihbaratından kişilerin kaleme aldıkları raporlarda açıklanmaktadır :

Dünya Siyonist Örgütü'nün yayın organı olan Kivunim dergisinin Şubat 1982'deki 14. sayısında, '1980'lerde İsrail için Strateji' başlıklı yazıda, Irak'ın Basra çevresinde güneyde bir Şii bölgesi, kuzeyde Musul çevresinde bir Kürt bölgesi ve ortada Bağdat çevresinde bir Sünni bölgesi olarak üçe bölünmesi hedefleniyor.³¹

Türkiye'nin bölgedeki stratejisi ile taban tabana zıt olan bu plan, oldukça düşündürücüdür. Türkiye'nin toprak bütünlüğü için önemli bir tehdit olacak böyle bir gelişmenin Siyonistler tarafından planlanıp desteklenmesi, Türkiye'nin de İsrail ile olan ilişkilerini yeniden gözden geçirmesi gerektiğine işaret etmektedir.

SIYONİST TERÖR

Kitabın ilerleyen sayfalarında İsrail ordusunun Filistin halkına karşı uyguladığı katliamlardan, bir başka deyişle Siyonist vahşetten örnekler vereceğiz. Hiçbir haklı gerekçesi ve makul açıklaması olmayan bu zulüm, İsrail yönetimi tarafından her şeye rağmen savunulmaya çalışılmaktadır. Ancak bu savunma çarpıtılmış bilgilerden oluşmaktadır. Siyonistlerin söz konusu yalanlarının deşifre edilmesi, Siyonizm propagandasının etkisinde kalan kişilerin gerçeği görebilmesi açısından gereklidir. İşte Siyonist yalanlar ve cevapları...

Siyonistlerin en temel iddiası, Siyonizm'in tüm Yahudileri temsil ettiğidir. Oysa Siyonizm din dışı bir ideolojidir ve dindar Yahudilerin önemli bir bölümü, dünyanın dört bir yanında İsrail'in Siyonist politikalarını eleştirmektedirler.

Siyonistler Filistin'e ilk adım attıkları günden beri, bu toprakların yalnızca kendilerine ait olduğunu iddia ettiler. Nitekim bu iddia, günümüze kadar süren çatışmaların da temelinde yer aldı. Filistin'e göç eden Yahudilere yer açabilmek için, Filistin yerleşim alanları yakılıp yıkılarak Filistinliler sürgüne mahkum edildi. Yüzlerce Filistin köyü haritadan silindi, pek çok insan katledildi. Siyonist terör örgütleri sürekli baskınlar düzenleyerek, sivil halkı katlettiler. Üstelik yaptıklarından pişmanlık duymadıklarını da defalarca ifade ettiler. Bu da Siyonistlerin bölge halkı ile barış içinde yeni bir yaşam kurmayı değil, bölge-

yi diğer tüm halklardan temizleyerek yalnızca Yahudiler için bir gelecek oluşturmayı planladıklarını gösteriyordu. Ünlü Siyonist liderlerden Vladimir Jabotinsky *Iron Wall* (Demir Duvar) adlı kitabında, Siyonistlerin Filistin halkı ile hiçbir zaman uzlaşmayı düşünmediklerini şöyle ifade ediyordu:

*Bizimle Araplar arasında gönüllü bir iş birliği oluşturmayı tartışmanın bile gereği yoktur, ne şimdi ne de gelecekte. Doğuştan kör olanlar hariç, tüm anlayış sahibi insanlar, Filistin'in bir Arap ülkesi olmaktan çıkarılıp bir Yahudi ülkesi haline getirilmesi konusunu Araplar hiçbir zaman kabul etmeyeceklerdir.*³²

İsrail Devleti'nin kendini savunurken kullandığı temel söylemlerden birisi de, bölgedeki nadir demokrasi-lerden biri olduğu, karşısında yer alan grupların ve ülkelerin ise anti-demokratik olduklarıdır. Bu iddia kısmen doğruluk payı içermekle birlikte, gerçeği tam anlamı ile yansıtmamaktadır. Ortadoğu'da demokratik olmayan yönetimlerin varlığı ve İsrail'in de bu ülkelere kıyasla demokratik bir görünüme sahip olduğu doğrudur. Ancak İsrail'in özenle gizlediği bir başka gerçek daha vardır, o da İsrail demokrasisinin yalnızca Yahudi vatandaşları için geçerli olduğu. İsrail, Güney Afrika Cumhuriyeti'nde bir zamanlar hakim olan 'aparteid' anlayışına sahiptir. İsrail vatandaşı olan Araplar her zaman için ikinci sınıf insan muamalesi görmektedirler, bu durum günlük hayatın pek çok alanında kendisini hissettirmektedir. Arapların en temel insanlık hakları bile hep yok sayılır. İsrail işgali altındaki topraklarda askerlik yapmış ve daha sonra Amerika'ya yerleşmiş olan sanatçı Gilad Atzmon, İsrail tarzı demokrasiyi şöyle tarif etmektedir:

Ziyaeddin et- Tumeyzi, fanatik İsrail ordusunun insanlık dışı sivil katliamları sırasında hayatını kaybeden pek çok masum bebekten yalnızca biridir. Daha iki aylık bir bebek olan Ziyaeddin, herşeyden habersiz uyurken başına ve göğsüne saplanan şarapnel parçaları ile öldürülmüştür.

60'ların başında İsrail'de dünyaya geldim ve 'Ortadoğu'nun tek demokratik ülkesinde yaşadığım' sözleri ile büyütüldüm. Orduda askerlik yaptığım dönemde ise, şu gerçeğin farkına vardım: Aslında ben, milyonlarca Filistinli'nin en temel insan haklarını dahi reddeden insanların arasında büyümüştüm.³³

Aslında İsrail'in bu iddiası, iç ve dış politikasının "güvenlik" temelli olması gerektiği savını desteklemek için kullanılır. Buna göre, bölgenin tek demokratik ülkesi olan İsrail'in dört tarafı anti-demokratik ve İsrail'i yıkmayı hedefleyen düşmanlarla doludur. Dolayısıyla, bu düşmanlar karşısında İsrail'in tek seçeneği "ayakta kalabilmek için saldırmaktır." Bu iddianın ardında yatan gerçek ise, İsrail'in Siyonist hedefler doğrultusunda daha çok toprak elde etmek için sürekli saldırdığı ve yayılcılığından hiçbir zaman vazgeçmediğidir. İsrail'in 1967'de işgal etmiş olduğu topraklarda görev yapmayı reddeden askerlerden biri olan Sholomi Segall, The Guardian gazetesinde, *Why I won't Serve Sharon* (Şaron'a Neden Hizmet Etmem?) başlıklı yazısında bu gerçeği şöyle dile getirmektedir:

Ariel Şaron size, 'İsrail'in kana susamış düşmanlarına karşı ayakta kalabilmek için' savaştığını söyleyip duracaktır. Hiç de öyle değil. Şaron ve ekibi, yerleşim alanlarını genişletmek, İsrail işgalini kalıcı kılmak ve Filistin topraklarını kendine bağlı tutmak için bir kolonileştirme savaşı yürütüyorlar. Bu tek yönlü savaşın asıl amacının, Filistinlilerin kendilerine ait toprakları ve bağımsız bir devletleri olması umutlarını yok etmek olduğu ise bir sır değil.³⁴

Eğer İsrail gerçekten bölgede huzur ve güvenliği kaynağı olmak istiyorsa, bu konudaki samimiyetini gösterecek adımlar atmalıdır. (İşgal ettiği topraklardan geri

çekilmesi, Arap vatandaşlarının temel insan haklarını ihlal etmekten vazgeçmesi, yeni yerleşim yerleri inşa etmeyi durdurması gibi.) Oysa mevcut İsrail politikası şiddeti ve nefreti körükleyen bir politikadır ve gerilimi sürekli tırmandırmaktadır. Nitekim İsrail bugüne kadar uygulamaları ile pasif ve sadece kendisini savunmaya çalışan küçük bir ülke değil, son derece saldırgan ve baskıcı politikalar izleyen işgalci ve şiddet yanlısı bir devlet olduğunu ispatlamıştır.

İlk İntifada'nın yaşandığı yıllarda Beytüllahim yakınlarında, bir Hıristiyan kasabası olan Beit Shaur'da yaşayan ünlü yazar Norman Finkelstein'in, şahit olduğu bir olay İsrail askerlerinin müdahalesinin savunma amaçlı olmadığını gözler önüne seren örneklerden biridir:

Jalazoun mülteci kampında çocuklar etrafına toplandıkları bir lastiği yakıyorlardı. Derken bir araba geldi. Birdenbire kapılar açıldı ve dört adam (ya yerleşimcilerdi ya da sivil kıyafetleri içinde İsrail askerleri) indi arabadan. Rastgele etrafa ateş açmaya başladılar. Hemen arkamdaki çocuk sırtından vuruldu. Kurşun karnından dışarı çıkmıştı. Ertesi gün Jerusalem Post'da askerlerin kendilerini korumak için ateş etmek zorunda kaldıkları yazıldı.³⁵

İsrail'in katliamlarına maruz kalan masumların, evleri yıkılan binlerce insanın, okul bahçesinde vurulan çocukların, yıkılan hastanelerin, hastaları almasına izin verilmeyen ambulansların, yakılıp yıkılan zeytin bahçelerinin, kontrol noktalarında sürekli aşağılanıp hor görülen sivillerin hiçbir açıklaması yoktur. Üstelik İsrail'in saldırganlığından yalnızca Filistin halkı değil, bu mazlum halka destek olmak isteyen Yahudi ve Hıristiyan sivil toplum örgütleri ve basın mensupları da payını almaktadır.

Siyonizmin yalanlarını ifşa eden ve bu ideolojinin asıl yüzünü tüm dünyaya gösteren en önemli delil ise, Filistin topraklarında yarım asırdan uzun bir süredir devam eden vahşettir.

Siyonizmin Kanlı Bilançosu

Siyonizm sorunları şiddet kullanarak çözmeyi öngören bir ideolojidir. Daha önce de vurguladığımız gibi Siyonizme göre, Yahudiler dışındaki toplumlara karşı acımasız olmanın hiçbir sakıncası yoktur. Merhamet, affedicilik, şefkat ve hoşgörü yalnızca kendi ırklarına, yani Yahudilere karşı gösterilebilir.

Bu zihniyet İsrail Devleti'nin Filistinli Müslümanlara karşı izlediği politikada açıkça görülmektedir. İsrail halkının büyük bir çoğunluğu da Siyonist telkinlerin etkisi altında kalmaktadır. 8 Ekim 2000 tarihli İsrail *Ma'ariv* gazetesinde yer alan anketin sonuçları bu durumu açıkça göstermektedir. İsrail'de şiddet büyük çoğunluk tarafından olağan karşılanan bir olgudur. Söz konusu ankete göre İsrail halkının sadece %7'si İsrail ordusunun Filistinlilere karşı aşırı şiddete başvurduğunu düşünmektedir. Geri kalan %93 ise, ordunun tepkisinin yerinde olduğunu ve hatta daha da keskin davranması gerektiğini düşünenlerdir. Ankete katılanların %60'ı ise Arapların tamamen Kutsal Toprakları terk etmeleri gerektiğine inanmaktadır.³⁶ Nitekim dönemin İsrail Savunma Bakanı Eprahim Sneh de Aksa İntifadası'nda İsrail askerlerinin aşırı şiddete başvurması ve 2 silahsız kadının gaddarca öldürülmesi karşısında; "Biz bu topraklarda oyunu kendi kurallarımızla oynuyoruz. Kimse cezalandırmadan muaf tutulamaz" demiştir.³⁷

Siyonizmin ve İsrail'in tarihi, şiddet eylemleriyle, katliamlarla doludur. King David Oteli'nin havaya uçurulması, masum köylülerin işkence yapılarak öldürüldükleri 1948 yılındaki Deir Yasin katliamı, 1958 yılında Kibya Köyü'nde yapılan insanlık dışı katliam, Ariel Şaron'un önderliğinde Sabra ve Şatilla mülteci kampında gerçekleştirilen ve 3000'e yakın kişinin ölümüyle sonuçlanan katliam, 1990 yılında Mescid-i Aksa'da 11 Filistinlinin ölümü ve 800'e yakın kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan saldırı, 1994 yılında Hz. İbrahim camisinde sabah namazı esnasında gerçekleştirilen katliam, Kana Mülteci Kampı'nda gerçekleştirilen katliam, 1999 yılında 4000 askerlik bir kuşatmayla gerçekleştirilen tünel katliamı bunlardan sadece bir kaçıdır.

Siyonizm bugün de Filistin'de tüm dünyanın gözü önünde bir halkı katletmekte, uzun vadeli bir soykırıma tabi tutmaktadır. Üstelik İsrail yönetimi mevcut şiddet yanlısı politikasını değiştirmeyi düşünmediğini de açıkça ifade etmektedir.

Filistin topraklarının İsrail ordusu tarafından kuşatılıp şiddetin doruğa tırmandığı bir dönemde yaptığı açıklamada, Ariel Şaron *"Kayıplarını artırmalıyız ki bu yolla bir şey kazanamayacaklarını anlasınlar... Onları vurmamız, bir daha bir daha vurmamız, bunu iyice anladıklarına kanaatimiz gelene kadar."*³⁸ yorumunu yapmaktan çekinmemektedir.

Likud Partisi üyesi Meir Sheerit ise Parlamenteoda yaptığı konuşmasında, İsrail ordusunun Filistin topraklarında uyguladığı şiddeti desteklediğini söylemiş ve "Filistinlilerin 'barış istiyoruz diye can havliyle bağırincaya kadar' vurulması gerektiğini" savunmuştur.

Her ne kadar bu durum Avrupa Birliği başta olmak üzere pek çok Batılı kurum tarafından şiddetle kınansa da, Avrupa devletleri çoğu zaman, Siyonist vahşeti engellemekte aciz kalmaktadır. Bir başka deyişle, Avrupa Birliği gibi büyük bir ekonomik ve siyasi güç dahi, İsrail terörünü durdurmayı başaramamaktadır. Bu da bir kez daha, Siyonizmin insanlık için ne kadar büyük bir tehlike olduğunu gözler önüne sermektedir.

Filistin'deki durumun doğru anlaşılması önemlidir. Günümüzde devam eden çatışma, İsrail'in 1967'de uluslararası hukuka göre Araplara ait olan toprakları işgal etmesi ve burada yerleşmesiyle başlamıştır. İsrail o zamandan bu yana Filistin'deki savunmasız ve korumasız halka karşı acımasız bir "etnik temizlik" yürütmektedir. En güçlü silahlarla donatılmış İsrail ordusu Ortadoğu'nun en büyük ve güçlü ordularından biridir. Ve bu ordunun panzerleri, roketleri, bombardıman uçakları neredeyse her gün sivil halkı ateşe tutmaktadır.

En yüksek standartta istihbarat servisine, mükemmel bir deniz donanmasına ve hava kuvvetine sahip olan İsrail tüm gücünü; panzeri, cephanesi, savaş gemisi, savaş uçağı ve hatta modern bir devletin sahip olması gereken pek çok kuruma bile sahip olmayan Filistin'e karşı kullanmaktadır.

Filistin yerleşim alanlarının elektrik, su gibi en temel ihtiyaçları dahi İsrail'in kontrolü altındadır. Hiçbir Filistinli ürününü herhangi bir Arap ülkesine doğrudan ihraç edememektedir. Ürünler İsrail'den geçmek zorundadır ve her ürün için ayrıca İsrail'e vergi ödenmesi gerekir.

şu anda 63 kantona bölünmüş olan Filistin toprakları birbirlerinden tel örgüler ile ayrılmış durumdadır. Ay-

rıca bu alanların etrafı İsrail askerleri tarafından hendeklerle çevrilmiştir. Hemen hemen her Filistin kampı, köyü, kasabasının girişinde bulunan İsrail askeri yığınakları, Filistin halkının hayatını işkenceye çevirmektedir. Kontrol noktalarında hastalar ölmekte, din adamları tutuklanmakta, gençler kurşunlanmakta, insanlar türlü hakaretlere maruz kalmaktadırlar. Filistin topraklarının aralarına kurulmuş olan 140 İsrail yerleşim birimi ve bunların arasında Yahudi olmayanların geçişinin yasak olduğu sokaklar, Siyonistlerin tam anlamı ile ırkçı bir rejim kurduklarını göstermektedir. Ancak ünlü Ortadoğu uzmanı Edward Said'in belirttiği gibi, "ırkçı Güney Afrika Cumhuriyeti bile, siyahların yaşadığı bölgeyi bombalamak için asla F16 uçakları kullanmamıştır."³⁹

Kuşkusuz İsrail zulmüne karşı bazı Filistinli radikal grupların başvurdukları ve sivilleri hedef alan terör eylemleri de haksızdır ve bunları da kınıyoruz. Ancak unutulmamalıdır ki, bu terör eylemlerini ortaya çıkaran temel sebep, İsrail işgalidir. İsrail 1967 öncesinde, yani Filistin topraklarının tümü işgal altında değilken, bir terör tehdidi ile karşı karşıya değildi. Filistin terörünü doğrudan besleyen etken, İsrail'in işgali ve "etnik temizlik" stratejisi olmuştur.

Bu nedenle İsrail, Filistin topraklarını işgal altında tutmakla, hem Filistinlilere zulmetmekte hem de kendi Yahudi vatandaşlarını tehlike ve korku dolu bir yaşamın içine atmaktadır. Çözüm sağduyulu İsraililerin savunduğu gibi, "hemen şimdi barış"tır ve bunun da birinci şartı 1967'den bu yana süren acımasız işgalin sona ermesidir.

Filistin toprakları, hem Yahudileri hem de Müslümanları barındırabilir. Bu topraklar her inançtan insanın

ibadetini dilediğince yerine getirebileceği, huzur içinde yaşamını sürdürebileceği bir yer olmalıdır. Ancak öncelikle, İsrail'in buna razı olması gerekmektedir; bunun için de Siyonist ideolojinin sorgulanması şarttır.

Çözüm: Radikalizmin Tedavi Edilmesi

Naziler Almanya'yı kendi ideolojileri uyarınca korkunç bir savaş ve katilam makinasına dönüştürdüklerinde, tüm özgür dünya Nazizm'e karşı birleşmişti. Çünkü "Alman milliyetçiliği" adı altında ortaya çıkan Nazizm, gerçekte hem Alman milletine hem de diğer milletlere sadece savaş, ölüm ve acı vaat ediyordu. II. Dünya Savaşı'nda Nazizm yenilgiye uğratıldı ve insanlık bu kabustan kurtulmuş oldu. Kurtulanların başında da Almanya'nın kendisi geliyordu.

Bugün ise **Siyonizme karşı askeri değil ama fikri anlamda bir "özgür dünya ittifakı" gerekmektedir.** İsrail'in hem kendi halkını, hem Filistinlileri hem de tüm Ortadoğu halklarını tehdit eden radikal Siyonist ideolojiden kurtulması zorunludur. Bu fikri mücadelede, Batılı devletler, Müslümanlar, Hıristiyanlar ve Siyonizme karşı çıkan dindar ve liberal Yahudiler tarafından elbirliği ile yürütülmelidir.

İsrail Radikalizminin Tedavisi

Nitekim bugün pek çok dindar Yahudi, İsrail'in Siyonist ideolojisine ve bu ideoloji uğruna gerçekleştirdiği vahşetlere karşı çıkmaktadır. Örneğin İsrail'de farklı Yahudi mezheplerine bağlı dindar hahamlar tarafından kurulan "İnsan Haklarını Savunan Hahamlar" (Rabbis For Human Rights) gibi. Söz konusu kuruluşun metinlerinde,

Yahudi inancının temelinde adalet ve merhametin yattığı şöyle açıklanmaktadır:

*“Allah, İbrahim’i seçtiğinde ona vaatte bulundu: **“Yeryüzündeki tüm sülaleler seninle kutsanacaktır”** diye (Tekvin, 12:2) ve İbrahim’in çocuklarına ve onun nesillerine hep haklı ve doğru olanı yaparak Rab’bin yolunu tutmalarını emretti. (Tekvin, 18:19) İbrahim’in çocukları olarak, bizlerin bu mirası yerine getirmemiz **“merhamet, cömertlik ve içlilik”** göstermemiz gerekir. Tevrat geleneğimize göre, bütün dünya buna hayran olarak demelidir ki, Tevrat’ın özü, haham Hillel tarafından özetlendiği gibi, **“sana kötü gelen şeyi başkalarına yapmamak”**tır. Bu, Yahudi halkının tarihsel tecrübesini ve ahlaki bilincini ifade eder. Hem bu tarihsel tecrübe hem de ahlaki bilinç, bizi bizim aramızda yaşayan insanların haklarını savunmaya yöneltmelidir.”*

Ve bu açıklamanın ardından, “İnsan Haklarını Savunan Hahamlar”, aşağıdaki Muharref Tevrat açıklamasını aktarmaktadırlar:

Ve diyarınızda bir gariip seninle misafir olursa, onu mağdur etmeyeceksiniz. Sizinle misafir olan gariip aranızda yerli gibi olacak ve onu kendin gibi seveceksin; çünkü Mısır diyarında gariiptiniz; ben Allah’ınız RAB’İM. (Levililer 19:33-34)

Bu ılımlı, insancıl, samimi ve gerçek anlamda dindar yaklaşımı savunanlar, “İnsan Haklarını Savunan Hahamlar” ile sınırlı değildir. İsrail’de veya Yahudi diasporasındaki diğer pek çok Yahudi, İsrail radikalizminin Yahudi dinine aykırı bir sapma olduğunu savunmaktadır. İngiltere’nin Başhahamı Prof. Jonathan Sacks, 2002 Ağustosunda İngiliz The Guardian gazetesine yaptığı bir açıklama-

ma ile bu konuda oldukça bilge yorumlar yapmıştır.

İsrail'in Filistin topraklarında sivil halka karşı uyguladığı şiddeti kınayan Başhaham Sacks, "İsrail'in şu andaki durumu Yahudilik ile bağdaşmamakta ve Filistin'le olan bu mücadeleleri Yahudi kültürüne zarar vermektedir" diyerek, şöyle devam etmektedir:

Bir Yahudi olarak yaşanan olaylar içinde beni rahatsız eden şeyler oluyor, İsrail askerlerinin, öldürdükleri Filistinlinin üzerine basıp, gülümseyerek poz verdiklerini gördüğümde şok oldum.⁴⁰

Başhaham Sacks, ayrıca İsrail gibi yıllarca sürgünde yaşayan bir milletin, Filistin'in şu andaki durumunu anlaması gerektiğini ise şöyle açıklamıştır:

Kutsal kitapta 36 kez tekrarlanan 'Sürgün olmanın nasıl bir duygu olduğunu bilmek için sürgün edildiniz' buyruğunu görmezlikten gelemezsiniz. Ben bunu Yahudilik prensiplerine bağlı bir devletin temel projelerinden biri olarak görüyorum.⁴¹

Jonathan Sacks'in bu açıklamaları bazı İsraili çevrelerden tepki görse de, pek çok dindar Yahudi kendisini desteklemiştir. İngiltere veya İsrail'den diğer pek çok haham Sacks'in fikirlerini benimsediklerini ve arkasında durduklarını açıklamışlardır.⁴²

Haham Yehoshua Engelman, Sacks'i desteklerken, onun Yahudi peygamberlerinden Ezekeil'in yolunu izlediğini söylemiştir:

Ezekeil, eğer birisi bir haksızlık görür de ona karşı çıkmaz ise, o zaman bunun iş birlikçisi olacağı ve eğer bu zulme karşı sesini çıkarma şansı olup da susarsa, cezaya müstahak olacağı konusunda bizi uyarır.⁴³

İşte İsrail'in Siyonist şiddetten vazgeçmesinin yolu,

**İSRAİL
ORDUSUNUN ESERİ!**

dindar Yahudilerin bu samimiyet ve vicdan anlayışında yatmaktadır. İsrail radikalizmini tedavi etmek, Yahudiliğin özündeki bu İlahi adalet, merhamet ve dürüstlük prensiplerinin diriltilmesiyle mümkündür. Seküler ve Sosyal Darwinist bir ideoloji olan Siyonizm, bu prensipleri örtmüştü, dahası bir de Yahudi dinini kendisine araç haline getirmeye çalışmıştır. Çözüm, İsrail'in kendi varlığının kaynağı olan inanca samimi bir şekilde geri dönmesidir. Talmud gibi geleneksel kaynaklarda yer alan hurafeleri de bir kenara bırakarak.

Biz Müslümanların İsraililere çağrısı da budur. Allah, Kuran'da Müslümanlara, Yahudi ve Hıristiyanları “ortak bir kelimeye” çağırma emreder. Bu ortak kelime, tek bir Allah'a inanmak, insanları (ve dolayısıyla onların ideojilerini) Rab edinmemektir:

De ki: “Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim.” Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: “Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız.” (Al-i İmran Suresi, 64)

Filistin Radikalizminin Tedavisi

Elbette Ortadoğu'da barış sadece İsrail tarafının değil, Arap tarafının da radikalizmden kurtulmasıyla sağlanabilir. Çünkü bugün bazı Filistinli gruplar, savunmasız sivil İsraililere karşı düzenledikleri korkunç intihar saldırıları ile haksız bir “direniş” yöntemi kullanmaktadırlar.

Arap tarafındaki bu radikalizme gereken tedavi ise, diğer tarafta gerekenin benzeridir: İslam'ın samimiyetle ve doğru şekilde anlaşılması. Dindar olmanın radikal ve şiddet yanlısı olmak anlamına gelmediği, aksine dindarlığın şefkat, merhamet, ılımlılık, sevgi ve barış gerektirdiği, Filistin tarafında da üzerinde durulması gereken önemli bir derstir.

Bunun nedenini görmek için, aynen Siyonizmin kökenlerinde olduğu gibi, Arap direnişinin kökenlerine de bakmak gerekir.

Arap-İsrail sorunu her ne kadar 20. yüzyılın ilk çeyreğine kadar uzansa da, ilk sıcak çatışma 1947 yılında İsrail'in kuruluşunun ilan edilmesiyle başladı. Bu yıl içinde ilk Arap-İsrail savaşı patlak verdi. 48'de savaş bitti ve Filistin'in bir kısmı İsrail'in, daha az bir kısmı (Gazze Şeridi ve Batı Şeria) ise Arapların elinde kaldı. Bu Araplar için pek tercih edilebilir bir sonuç değildi, ama yine de yeni savaşlar ve yeni işgaller yaşanmasından daha iyi bir statüdü. (Zaten bugün tüm mücadele, 48'deki bu sınırlara geri dönebilmek üzerinedir.)

Ancak 50'li yıllarda Arap dünyası radikal bir ideolojik dalganın etkisinde kaldı. Bu, "Arap Sosyalizmi" olarak bilinen garip bir ideolojydi. Sovyet tipi komünizmin biraz hafifletilmiş versiyonunu koyu ve şoven bir Arap ulusçuluğu ile birleştiren Arap sosyalizmi, önce Mısır'da iktidara geldi. Mısır Kralı'nı deviren subaylar arasından yükselen Cemal Abdülnasır, kısa zamanda "Arap dünyanın efsanevi lideri" oldu. Mısır'ı Suriye ve Irak izledi. Tüm bu ülkelerde solcu rejimler kanlı darbelerle iktidarı ele geçirdiler.

Arap sosyalistlerinin programında barış, sükunet,

ılımlılık gibi kavramlar yer almıyordu. Aksine, Marksist ideolojinin temelinde yeralan çatışma kavramı onlar için çok daha önemliydi. Bu atmosfer içinde Arap dünyasındaki gerilim giderek arttı. Nasır, halkına İsrail'i denize dökmeyi vaat ediyordu. Ancak bu saldırgan vaat boşa çıktığı gibi, büyük bir bozgunla sonuçlandı. Arap sosyalistleri, 1967 savaşında askerlik tarihinde pek eşi görülmedik bir yenilgiye uğradılar. İsrail sadece 6 gün içinde topraklarını üç katına çıkardı. Arap sosyalizminin tüm öfkeli söylemi boşa çıktı.

Ancak Marksist ideoloji Araplar arasında yayılmaya devam etti. 1967'den sonra, tüm toprakları işgal edildiği için İsrail'e karşı haklı bir direniş başlatan Filistinliler, bu yanlış ideolojiden etkilenmeye başladılar. Filistin direnişi, Sovyetler Birliği'nden aldığı destekle, Lenin veya Mao'nun gerilla yöntemleriyle, tam bir komünist kimlik kazandı. Nihai amaçlar için her türlü aracı meşru gören, şiddet ve terörü "emperyalizme karşı mücadele" olarak tanımlayıp destekleyen acımasız ve katı bir ideoloji olan komünizm, Filistin'in haklı direnişini haksız terör eylemleri ile kararttı.

İşte bugün hala devam eden Filistin terörizminin kökeninde, 1950'li, 60'lı ve 70'li yıllar boyunca Arap dünyasını etkisi altına almış olan söz konusu Marksist-Leninist ideoloji ve yöntemler yatmaktadır. Çatışmayı "doğanın değişmez yasası" sayan komünist düşünceye göre, barış bir amaç değildir. Aksine, "emperyalizme karşı" daimi bir savaş, daimi bir silahlı mücadele gerekir ve bunun için her türlü yöntem kullanılabilir. Bugün Filistin davası adına savunmasız İsraili kadın veya çocukları öldürenler, komünist değil dini bazı slogan ve söylemler

kullanıyor olabilirler, ama aslında onları şekillendiren fikri etken komünist ideolojidir. Tek yaptıkları, 70'li yıllardaki radikal komünist söylemdeki kavramların yerini, dini kavramlarla değiştirmek olmuştur. Ancak İslam dininin insanlara öğrettiği; masumların haklarının korunması, savaşın en son çare olarak görülmesi ve her zaman barışın tercih edilmesi; savaş zamanında karşı tarafın sivillerinin güvenliğine özen gösterilmesi gibi yükümlülükleri tamamen göz ardı etmektedirler.

Oysaki İslam'da bu konuya verilen önem büyüktür.

Kuran ayetlerinde insanlar, yeryüzünde hoşgörünün ve barışın yaşanabileceği model olarak İslam ahlakına çağırılmaktadır. Allah, insanlar arasında hiçbir ayırım yapmadan adaletle hükmetmeyi, insanların hakkını korumayı, zulme asla rıza göstermemeyi, zalime karşı mazlumdansa yana tavır almayı, ihtiyaç içinde olanlara yardım eli uzatmayı emretmektedir. Bu adalet, bir karar vermek gerektiğinde her iki tarafın da hakkını korumayı, olayları çok yönlü değerlendirmeyi, ön yargısız düşünmeyi, tarafsızlığı, hakkaniyeti, dürüstlüğü, hoşgörüyü, merhame-i ve şefkati gerektirmektedir.

Allah'ın, **“Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır”** (Maide Suresi, 8) ayetinde de bildirdiği gibi kin, nefret ve öfke gibi duygular iman eden bir kişinin aldığı kararları, ahlakını ve uygulamalarını etkilememelidir.

İşte bu nedenle Filistinliler de İsrail işgaline yönelik tepki gösterirken başlarına gelen her zorluğun Rabbi-

miz'den bir deneme olduğunu unutmamalı ve Allah'ın güzel ahlak, adalet, ve 'haddi aşmamak'a dair emirlerine titizlikle uymalıdır. İsrail ordusunun saldırılarına, baskılarına ve adaletsiz uygulamalarına karşı çıkarken sadece Kuran'da tarif edilen mücadele yöntemlerini izlemelidirler. Böyle bir mücadelenin sonucu ise mutlaka büyük bir kurtuluştur, çünkü **“Yardım ve zafer’ (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah’ın Katındandır.”** (Al-i İmran Suresi, 126)

Ne var ki son yıllarda bazı Filistinliler tarafından savunmasız sivillere, çocukların, kadınların ve yaşlıların bulunduğu sivil yerleşim alanlarına yönelik intihar saldırıları gerçekleştirilmektedir. Bu saldırılar doğal olarak dünya genelinde çok büyük bir tepkiyle karşılanmakta ve Filistin halkının haklı mücadelesine faydadan çok zarar vermektedir.

Sivil halka yönelik bu gibi saldırıların mazur görülemeyeceği açıktır. Kuran ayetlerini ve Peygamber Efendimizin uygulamalarını incelediğimizde sivillere yönelik saldırılara İslam ahlakında hiçbir şekilde yer olmadığı açıkça görülmektedir. Peygamberimiz (sav) gerek Mekkeli'nin fethinde gerekse diğer savaşlarında masum ve savunmasız insanların haklarını titizlikle korumuş, onlara bir zarar gelmesini engellemiştir.

Müminlere bu konuda çeşitli hatırlatmalarda bulunmuş, **“Resulullah’ın dini üzerine sefere çıkın. Ancak; ihtiyar, kadın ve çocuklara ilişmeyiniz. İslah ve ih-san elinden olunuz. Allah muhlisleri sever”**⁴⁴ şeklinde emretmiştir. Müslüman her türlü haksız uygulamanın, gereksiz silah kullanımının, zorbalığın ve barbarlığın karşısında yer almaktadır.

İsraili sivillere yönelik söz konusu saldırılar incele-nirken üzerinde durulması gereken bir diğer konu ise intiharın İslam'daki yeridir. İslam hakkında yanlış bilgile-re sahip olan çevreler, bu barış dininin intihar saldırıla-rına izin verdiği yönünde son derece hatalı bir düşünce-ye sahiptirler. Oysa başka insanları öldürmek gibi insa-nın kendini öldürmesi de İslam'a aykırıdır. Allah, **“Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin”** (Nisa Suresi, 29) aye-tiyle intiharı açıkça haram kılmıştır. Bir insanın, her ne sebepten olursa olsun, kendisini öldürmesi İslam'a göre yasaktır. Peygamberimiz (sav) de bir hadisinde intiharın haram olduğunu belirtmekte ve bu hareketi yapanların ateşle karşılık bulacaklarını bildirmektedir:

Kim kendisini dağdan atarak intihar ederse o ce-hennemlik olur. Orada ebedî olarak kendini dağ-dan atar. Kim zehir içerek intihar ederse, cehen-nem ateşinin içinde elinde zehir olduğu halde ebe-dî olarak ondan içer. Kim de kendisine demir sap-layarak intihar ederse, cehennemde ebedî olarak o demiri karnına saplar.⁴⁵

Dolayısıyla, her Müslüman, Filistin halkının haklı da-vasına gölge düşüren bu eylemlere karşı çıkmalıdır.

Unutmamak gerekir ki, Kuran ahlakının dışında her-hangi bir mücadele şekli -örneğin komünist ideolojinin öngördüğü 'gerilla' yöntemleri- ne doğrudur ne de ba-şarıya ulaşabilir. Bu nedenle Filistin topraklarındaki mev-cut durum çok akılcı ve gerçekçi bir şekilde değerlendirilmeli ve Kuran ayetleri rehberliğinde temel hedefi ba-rış ve insanların mutluluğu olan yeni bir strateji belirlen-melidir.

Ortadoğu'da Barışın Yolu

Dünyadaki tüm akılcı ve adil insanlar gibi bizim de temennimiz, Filistin'de her iki halkın da razı olacağı barış ve huzurun bir an önce kurulmasıdır. Ancak masum bir halkın tüm haklarını elinden alarak ve onları açlığa ve yokluğa mahkum ederek kurulacak bir barış, tek taraflı olur. Daha da önemlisi böyle bir barış gerçek anlamda bir barış değildir. Çünkü böyle bir barış güvenlik ve huzuru hakim kılamaz, tam aksine karmaşa ve kaosun artmasına neden olur. Her iki halkın razı olacağı bir ortamın hakim olması ise ancak adaletin, eşitliğin ve insan haklarının her yönüyle gözetildiği bir barış planı ile mümkün olabilir.

Bunun için İsrail'in 1967'de işgal ettiği topraklardan çekilmesi, Doğu Kudüs'ün BM kararlarının da öngördüğü gibi Filistin egemenliğinde kalması ancak özel bir statüyle ve tüm dini toplumlara açık bir şehir haline gelmesi, Filistin Yönetiminin bağımsız bir devlet olarak tanınması ve topraklarından sürülmüş olan Filistinlilere geri dönüş hakkının sağlanması gereklidir. Nitekim BM'in 242 ve 338 no.lu kararları de bu koşulları öngörmektedir. Filistinliler 1993 yılında yapılan Oslo görüşmeleri ile topraklarının %78'ini İsrail Devleti'ne bırakmayı zaten kabul etmiş durumdadırlar. Talepleri, kendilerine bırakılan %22'lik bölümde varlık haklarını devam ettirebilmektir. Oslo'da her iki taraf da 1999 yılına kadar bağımsız bir Filistin Devleti'nin kurulması konusunda hemfikir olmuş, ancak bugüne kadar yaşanan gelişmeler İsrail'in Filistin üzerindeki baskılarını daha da artırması ile neticelenmiştir. İsrail BM kararlarına aykırı olarak yeni yerleşim yerleri inşa etmeye ve Filistin halkını

yaşadığı yerlerden zorla çıkarmaya, Filistinlilerin hareket özgürlüğünü sınırlamaya devam etmektedir. Kalıcı barış için hem İsrail'in hem de Filistinli radikallerin zihniyetlerini değiştirmeleri şarttır.

Bu barışın mevcut yapısıyla İsrail yönetimi tarafından sağlanamayacağı görülmektedir, çünkü mevcut yönetimin temelinde Filistinlileri "iki ayaklı hayvanlar" olarak gören ırkçı bir ideoloji vardır. Filistin tarafındaki şiddet yanlısı aşırı gruplar da barış önündeki bir diğer önemli engeldir. Bu durumda her iki taraftan da vicdan ve sağduyu sahibi kişilerin biraraya gelmesi, bu kişilere dünya çapında adaletten, eşitlikten ve barıştan yana olan kişilerin de destek vermesi gereklidir.

İşte o zaman Filistin her milletten ve dinden insanın birarada, huzur ve güvenlik içinde yaşayabileceği bir toprak olacaktır.

Filistin toprakları Yahudilerin, Hıristiyanların ve Müslümanların birlikte yaşayabilecekleri kadar geniş ve hepsinin de refah içinde hayatlarını sürdürebilecekleri kadar bereketli topraklardır. Taraflardan birinin Filistin'in tek sahibi olduğunu iddia etmesi hem tarihi gerçeklere aykırı bir durumdur, hem de yıllardır yaşanan olayların da gösterdiği gibi sürekli savaş ve çatışmalara neden olmaktadır.

Her üç İlahi din tarafından da kutsal kabul edilen bu topraklarda Yahudiler sinagoglarda, Hıristiyanlar kiliselerde, Müslümanlar camilerde diledikleri gibi ibadetlerini yapabilmeli, geleneklerini devam ettirebilmeli, saygı ve hürmet çerçevesinde ortak bir yaşam kurabilmelidirler. Maddi imkanlar silahlara, bombalara değil, okullara, üniversitelere, hastanelere harcanmalıdır.

MÜSLÜMANLAR VE YAHUDİLER

İslam tarihi boyunca, Müslüman ülkelerde diğer uluslarda örneğine rastlanmayan bir hoşgörü hakim olmuştur. Allah'ın emrettiği üstün ahlak anlayışından kaynaklanan bu hoşgörü sayesinde, farklı milletler, farklı ırklar ve dinler aynı toplumda barış, huzur ve özgürlük içinde yaşamışlardır. Önceki hallerinde dağınık, göçebe, savaşçı kabileler olarak yaşayan gruplar, İslam'la tanıştıktan sonra üstün bir medeniyet ve kültürü oluşturan mozaik bir parçası haline gelmişlerdir. Bu konuda ünlü tarihçi Bernard Lewis şöyle bir değerlendirme yapmaktadır:

İslam dünyanın en büyük dinlerinden biridir. Müslüman olmayan bir İslam tarihçisi olarak kendi görüşümü açıkça belirtiyim. İslam milyonlarca kadın ve erkeğe refah ve barış getirmiştir. Kasvetli ve fakirleşmiş yaşamlara saygınlık ve anlam verdi. Farklı ırklardan gelen halklarla kardeşlik ve farklı inançlardan gelen insanlarla makul bir hoşgörü içinde yanyana yaşamayı öğretti. Müslüman olmayanların da yaratıcı ve yararlı hayatlar yaşadıkları büyük bir medeniyete ilham verdi, bunu gerçekleştiren, bütün dünyayı zenginleştirdi.

Ünlü Alman sosyalist politikacı ve yazar August Bebel de, İslam hakkında çeşitli teşhislerde bulunurken, genel olarak dinlere karşı olumsuz tutumuna rağmen gerçekleri kabul etmektedir:

... Bugün, Avrupa'da hala yaygın olan ve İslamiyet'in

inanmayanlara (başka dinden olanlara) fanatik bir tahammülsüzlükle yaklaştığı kanısına karşı, bunun tam tersinin doğru olduğunu göstermek gerekmektedir. Hıristiyanlar, Museviler ve öteki dinlerden olanlar, Müslüman dininin doğduğu ilk günden itibaren, aynı dönemdeki Hıristiyan Avrupa'dakilerin akıllarının ucundan bile geçmeyecek bir rahatlık ve güven içinde yaşamışlardır... Museviler ve Hıristiyanlar, gerek İslamiyet'in en parlak, gerek daha sonraki dönemlerinde, hatta günümüze kadar uzana gelen örneklerden görebileceğimiz gibi, İslam devlet örgütü içinde en yüksek mevkilere kadar gelebilmişlerdir. Yahudiler, bugün bile Hıristiyan Avrupa'da hala kendilerine yasaklanmış onurlu mevkilere ve haklara, İslam devlet bünyesi içinde her zaman sahip olabilmişlerdir. Hıristiyanlar ve Yahudiler, sarayda çok yüksek düzeydeki görevlerde sorumluluklar yüklenmişler, çoğu kez halifelerin danışmanlığını yapmışlar, özellikle Doğu'da çok saygın bir yeri olan doktorluk uğraşında sivrildikleri gibi sık sık halifenin başhekimliğine getirilmişlerdir... Ayrıca Hıristiyan ve Yahudi bilim adamları, İslam bilim adamları ile dostane ilişkiler kurmuşlardır; gerek dini, gerekse hukuki, tıbbi ve doğal-bilimsel konular, büyük bir özgürlük içinde ve çok içtenlikli, her türlü resmiyetten uzak bir açıklıkla tartışılabilmıştır; böyle bir ilişki, birçok Hıristiyan devletinde hala imkansızdır... İslam İmparatorluğu, düşünce özgürlüğünün ve kültürün en üst düzeylerine ulaşabilmiş olmanın mutluluğunu yaşamış ve Doğu; koyu, tutucu bir karanlığa gömülmüş Avrupa'ya bilginin ışığını taşımıştır.

Bu yorumlarda da belirtildiği gibi, İslamiyet ilk dönemlerinden itibaren, farklı yapıları aynı çatı altında birleştirecek, huzur içinde yaşatacak barış ve hoşgörü ortamını sağlamıştır. Bu ortamın en büyük dayanağı ve gü-

vencesi de Allah'ın Kuran'da iman edenlere emrettiği ahlaktır. Allah, bir ayette diğer dinlerin mensupları hakkında şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 62)

Peygamberimiz (sav)'in, Kuran doğrultusunda gösterdiği hoşgörü ve adalet, ondan sonra gelen Müslüman yöneticilere de örnek olmuştur. Çeşitli dinlere mensup kabileler, azınlıklar ve devletlerle anlaşma yoluna gidilmiş, zorunlu kalınmadığı sürece bir savaş yaşanmamıştır. Peygamber Efendimizin yaptığı anlaşmalar, karşı tarafa büyük haklar sağlamak ve bunları güvence altına almak konusunda faydalı örnekler teşkil etmektedir.

Bütün bu anlaşmalar içinde *Medine Vesikası* (Medine Sözleşmesi) adı verilen ve İslam tarihinin ilk yazılı anayasası olarak kabul edilen belge ayrı bir yere ve öneme sahiptir. 622 yılında Medine'de, Hz. Muhammed (sav) ve Müslüman olmayan toplulukların temsilcileri arasında bir anayasa hazırlanmış ve imzalanmıştır. Bu anayasayla farklı zümreler tabi olacakları hukuki sistem açısından serbest bırakılmakta, vatandaşların çeşitli hak ve görevleri belirtilmekte, farklı toplulukların birlikte yaşamalarının kuralları belirlenmektedir:

... ve Yahudiler, savaş halinde oldukları sürece, müminlerle birlikte harcama yaparlar. Benu Avf Yahudileri ise, müminlerle birlikte olan bir topluluk olup, Yahudiler kendi dinlerine, mallarına, canlarına; Müslümanlar da kendi dinlerine,

mallarına ve canlarına sahiptirler. Haksızlık yapan ve suç işleyen ise bu hükmün dışındadır. Çünkü bu kimse, sadece kendisini ve aile fertlerini helak etmiş olur.

Allah'ın Kuran'da bildirdiği hükümlerle belirlenen hoşgörü çerçevesinde sınırları çizilen bu anayasada, yukarıda belirtilen maddede görüldüğü gibi Yahudi azınlığa büyük bir özgürlük ve serbesti sağlanmıştır. Bunun sonucunda da bir yüzyılı aşkın bir süredir birbirine karşı düşmanca duygular besleyen farklı din ve ırklara sahip topluluklar birarada ortak bir yaşam kurma imkanı elde etmişlerdir. Hz. Muhammed (sav) bu sözleşme yoluyla her fırsatta birbirlerine saldıran, düşmanca duygular besleyen ve uzlaşamayan toplulukların arasındaki çatışmaların son bulabileceğini, onların anlaşarak birarada yaşayabileceklerini göstermiştir. Medine Sözleşmesi'ne göre herkes hiçbir baskı olmadan istediği dini, inancı, siyasi ya da felsefi seçimi yapmakta özgürdür. Kendi görüşlerine sahip insanlarla bir topluluk oluşturabilir. Kendi hukukunu uygulamakta özgürdür. Ancak suç işleyen kimse, hiç kimse tarafından korunmayacaktır. Sözleşmeye taraf olan gruplar birbirleriyle yardımlaşacak, birbirlerine destek olacaklardır ve bir saldırı durumunda ortak savunma yapacaklardır.

Peygamberimiz (sav) döneminde başlayan bu hoşgörü, daha sonra da devam etmiştir. Genel olarak İslam idaresi altında bulunan bölgelerde daima bir Hıristiyan-Yahudi topluluğu olmuştur. Özellikle İspanya, Kuzey Afrika, Suriye, Irak ve daha sonraki dönemlerde Türkiye'de, Yahudi cemaatleri, Müslüman olmayan ülkelerde karşılaştıkları büyük sıkıntı ve şiddetin aksine, özgür ve mutlu bir yaşam sürmüşlerdir. Bu topluluklar kendi din-

lerini uygulamak, sinagoglar açmak gibi kendi gelenek ve kurallarını uygulamak konusunda serbest bırakılmışlardır. Yahudilere verilen imkanlar bununla da sınırlı kalmamış, Yahudiler, siyaset, ticaret, tıp gibi konularda yüksek mevkilerde yer almışlardır. Bütün bu dönem boyunca Avrupa'nın bazı ülkelerine girmeleri bile yasak olan Yahudiler, varlıklarını koruma ve geliştirme imkanına sahip olmuşlardır. Engizisyondan ve katı yönetimlerden kaçan inanç grupları sığınmak için daima Müslüman ülkeleri tercih etmişlerdir.

Yahudi tarihinde, 800-1200 yılları arasında yaşanan dönem bu yüzden "altın çağ" olarak adlandırılmıştır. 8. yüzyılın başlarında İspanya, Müslümanların eline geçmiş ve burada üstün bir medeniyet kurulmuştur. Bu idare altında yaşayan Yahudi ve Hıristiyan cemaat, hayatın bütün alanlarında özgürlüğe sahiptiler. Hıristiyan bilim adamları Müslüman meslektaşlarıyla, Yahudi, Hıristiyan zanaatkarlar Müslüman ustalarla beraber çalışmışlardır. İspanya o dönemin bilim ve sanat merkezi haline gelmiştir. Örnek olarak Aristo'nun fizik ve doğa tarihi konusundaki eserleri burada tercüme edilmiştir. Tercüme okullarında Hıristiyan, Müslüman ve Yahudi bilim adamları, el-Harezmi'nin cebir ve matematik çalışmalarını, 500 yıl boyunca Avrupa'nın standart tıp kitabı olan İbn-i Sina'nın Kanun'u gibi Arapça elyazmalarını Latinceye çevirmişlerdir ve bunlar birer başyapıt haline gelmişlerdir.

Selçuklu ve Osmanlı İmparatorlukları döneminde de İslam'ın adaletli uygulamalarının pek çok güzel örnekleri sergilenmiştir. Özellikle Osmanlı İmparatorluğu döneminde, karşılıklı anlayışın en güzel örnekleri verilmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihindeki hoşgörü ör-

nekleri bununla sınırlı değildir. 1324 yılında Bursa'yı ele geçiren Osmanlılar, Bizans idaresinde baskı gören Yahudiler için bir topluluk kurdular. Yahudiler Osmanlıları kurtarıcı gibi karşıladılar. Orhan Bey'in izniyle Etz ha-Hayyim sinagogu inşa edildi. Edirne, Osmanlı başkenti olduğunda Karaitler de dahil olmak üzere Avrupalı Yahudiler, buraya göç ettiler. 1376'da Macaristan, 1394'de Fransa ve Sicilya'dan sürülen Yahudiler buraya yerleşip güvenliğe kavuştular. Haham İzhak Sarfati Avrupa'daki Yahudi cemaatlerine yolladığı mektupta, Hıristiyan idaresinde yaşadıkları baskıdan kurtulmaları için Osmanlı topraklarına yerleşmelerini, orada güven ve refah bulmalarını öğütüyordu:

*Almanya'daki kardeşlerimizin günlük uygulamalar haline gelen zorla vaftiz ve sürgün gibi zalim kanunlar karşısında düştükleri, ölümden çok daha acı sıkıntılarının haberini aldım. Bir yerden kaçtuklarında gittikleri yerde daha zor bir durumla karşılaştıklarını öğrendim... Her tarafta ruhi azap ve fiziki işkence haberleri alıyorum; merhametsiz zalimlerin cehren günlük vergi topladıklarını duyuyorum... Kardeşlerim ve hocalar, dostlarım ve tanıdıklarım! Ben, İzhak Sarfati, soyum Fransız olsa da Almanya'da doğdum ve orada saygıdeğer hocalarımla ayak ucunda oturdum. Şunu beyan ederim ki Türkiye içinde hiçbir şeyin eksik olmadığı ve eğer isterse-
niz herşeyin sizinle olacağı bir yerdir... Hıristiyanlar yerine Müslümanların idaresi altında yaşamak sizin için daha iyi değil midir? Burada her bir kişi ocağının ve incir ağacının altında barış içinde ikamet ediyor. Burada en değerli elbisele-
ri giymenize izin var. Hıristiyan ülkesinde, aksine, çocukla-
rınızı, hakarete uğramalarına veya dövülmeye maruz bırak-
madan, bizim zevkimize göre kırmızı veya mavi elbise giy-
dirmeye bile cesaret edemezsiniz...*

Fatih Sultan Mehmet, 1453 yılında İstanbul'u ele geçirdiğinde Bizans'ın baskısı altında kalmış bir Yahudi cemaatiyle karşılaşmıştır. Kendisini sevgiyle karşılayan bu kişilerin huzur içinde yaşamaları için gerekli buyrukları vermiştir. 1470'de, Bavyera'dan sürülen Yahudiler de Osmanlı İmparatorluğu'na sığınmışlardır. İspanya ve Portekiz'deki Katolik devletler tarafından katliama ve sürgüne maruz bırakılan Yahudilerin de Sultan II. Beyazid döneminde Osmanlı topraklarına yerleşmeleri İslamiyette hoşgörünün ne kadar geniş olduğunu gösteren başka bir örnektir. O dönemde İspanya topraklarının büyük bölümüne hakim olan Katolik krallar, daha önceden Müslüman Endülüs yönetimi altında huzur içinde yaşayan Yahudilere büyük baskılar uygulamışlardır. Kemal Reis komutasındaki Osmanlı donanması, ülkeden sürülen Yahudileri ve katliamdan kurtulabilen Müslümanları, gemilerle taşıyarak Osmanlı ülkesine getirmiştir.

Fatih Sultan Mehmet İstanbul'un fethinden sonra, Bizans yönetiminde ezilen Yahudi azınlığa hak ve özgürlüklerini geri vermiştir.

Sultan II. Beyazid, 1492 senesi ilk baharında İspanya'dan çıkarılan bu mazlum Yahudileri, Osmanlı ülkesinin belirli yerlerine ve özellikle de şu anda Yunanistan'da bulunan Selanik, Edirne, Eğriboz'a bağlı Livâdiye ve Tırhala çevresine yerleştirdi. Ülkemizde bugün yaşamakta olan 25.000

kadar Türkiye Yahudi'sinin büyük çoğunluğu, söz konusu İspanyol Yahudilerinin torunlarıdır. 500 yıl önce beraberlerinde getirdikleri din ve geleneklerini, Türkiye'nin koşullarına uydurmuşlardır ve kendi okulları, hastaneleri, huzurevleri, kültür kurumları ve gazeteleri ile rahat bir yaşam sürdürmektedirler. İstanbul, İzmir, Safed ve Selanik Sefarad Yahudiliğinin merkezleri olmuştur. Hekim Yakup, Yusuf ve Moşe Hamon, Daniel Fonseca gibi saray doktorlarının büyük bir kısmı Yahudilerden seçilmiştir. 1493 yılında İbranice kitaplar basılmaya başlanmıştır. Müslüman idarelerin, düşünce özgürlüğü konusunda da hoşgörülü olduklarına bir delil de Yahudi düşünce adamlarının yaptıkları bilimsel ve edebi çalışmalarıdır. Joseph Caro, Shlomo ha Levi Alkabet, Jacob Culi ve Rabbi Abraham ben Isaac Assa'nın çalışmaları bunlar arasında sayılabilir. Avrupa'nın pek çok ülkesindeki Yahudi cemaatleri asırlardır antisemit ırkçı saldırıların endişesi ile yaşarken, ülkemizdeki Yahudi cemaati daima huzur ve güven içinde olmuştur. Yalnızca bu örnek dahi İslam ahlakının getirdiği hoşgörülü, adaletli anlayışın tespit edilebilmesi için yeterlidir. Müslümanların tarih boyunca kendilerine gösterdiği bu engin hoşgörü ve hakkaniyet politikasına karşın, İsrail Devleti'nin bugün işgal ettiği topraklardaki Müslümanlara gösterdiği insanlık dışı muamele taban tabana zıttır. Üstelik bunun sözde din adına yapılmasının ise hiçbir ahlaki yanı yoktur.

Buraya kadar incelediğimiz gerçekler, Filistin'de barış sağlanmasının hem zorunlu hem de mümkün olduğunu göstermektedir.

SONUÇ

İsrail ve Filistin meselesi incelenirken, her Müslümanın akılda tutması gereken bazı temel prensipler vardır. Çünkü meselenin yanlış algılanması, son derece yanlış sonuçlara yol açabilir. İsrail ordusunun zulmü nedeniyle, bununla hiçbir ilgisi bulunmayan Musevi insanlara tepki göstermek veya bazı Filistinlilerin terör eylemleri nedeniyle Filistin davasının haksız görülmesi gibi. İşte bu yanlış algılamalara karşı aşağıdaki prensiplerin çok iyi anlaşılması gerekmektedir:

I. Müslümanların, Yahudilere bakış açısı Kuran'da bildirildiği gibi olmalıdır. Allah Kuran'da Yahudilerin tıpkı Hıristiyanlar gibi 'Ehl-i Kitap' olduklarını bildirmektedir. Müslümanlarla Kitap Ehli arasındaki ilişkinin nasıl olması gerektiği de yine Kuran'da tüm detayları ile bildirilmiştir. Kitap Ehli tıpkı Müslümanlar gibi Allah'ın varlığına ve birliğine inanmaktadır. Bu, Müslümanlar ile aralarındaki 'ortak kelime'dir ve Müslümanlar, Kitap Ehlini en güzel şekilde, ortak kelimedede buluşmaya davet etmekle yükümlüdürler. Müslümanlarla Kitap Ehli arasında her türlü sosyal ilişki, adalet, barış ve güvenlik çerçevesinde olmalıdır. Dolayısıyla Müslümanların, Yahudilere karşı tutumu her zaman için uzlaşmacı, bağışlayıcı ve hoşgörülüdür. Aslında bu ahlak, Müslümanların tüm insanlara göstermekle yükümlü oldukları, Allah'ın razı olduğu ahlaktır. Allah Kuran'da, Müslümanlara müşrik insanlara (yani Allah'tan gelen vahye uymayan putperestlere) bile güvenlik sağlama-larını emreder: **“Eğer müşriklerden biri, senden**

'eman (güvenlik) isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır...' (Tevbe Suresi, 6) Müşriklerle göre Müslümanlara çok daha yakın bir inanç ve ahlaka sahip olan Kitap Ehline ise, daha da fazla saygı, hoşgörü ve yardımseverlik göstermek gerekmektedir.

2. Tarih boyunca Müslümanların bu ahlakları, Yahudilerin zorluk ve sıkıntı içinde oldukları çeşitli dönemlerde İslam topraklarına sığınmaları ile neticelenmiştir. İspanya'dan sürülen Yahudilere, Osmanlı İmparatorluğu kapılarını açmış ve yurtlarından çıkarılan binlerce Yahudiyi Osmanlı barındırmıştır. Hıristiyan dünyasında sık sık rastlanılan antisemit baskılara İslam topraklarında hiçbir zaman rastlanmamıştır. İslam topraklarında, Yahudiler ve Müslümanlar birarada, huzur ve güvenlik içinde kardeşçe yıllar boyunca yaşamışlardır. Bu güvenlik ortamını sağlayan İslam ahlakıdır.

3. Tevrat'ta Yahudilere yeryüzünde toprak işgal etmek, kan dökmek, bozgunculuk çıkarmak değil, barış ve huzur sağlamak emredilmektedir. Günümüzde bazı Siyonistlerin bazı Muharref Tevrat pasajlarını yaptıkları zulme kaynak olarak gösterdikleri doğrudur. Ancak bu son derece çarpık bir durumdur. Bu kişilerin kendi terör ve vahşetlerini meşrulaştırabilmek için saptıkları bu yolun yanlış olduğunu anlatmak ise öncelikle samimi dindar Yahudilerin sorumluluğudur. Nitekim, sayıları son zamanlarda gittikçe artan, Yahudi din adamları ve toplumun önde gelenleri bu çarpık zihniyete karşı seslerini yükseltmektedirler.

4. Toplumlarını doğru yola davet eden bu vicdan sahibi Yahudiler ile Müslümanlar ortak değerlere sahiptir-

ler. İslam da Yahudilik de İlahi dinlerdir. Her iki dinin de inanç esasları ortaktır. Yahudiler de Müslümanlar da aynı Allah'a iman etmekte, Allah'ın gönderdiği peygamberlere sevgi ve saygıyla itaat etmektedirler. Hepimiz Allah'ın kullarıyız ve O'na döneceğiz. Hepimiz için asıl önemli olan Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanabilmektir.

Hz. İbrahim, Hz. İshak, Hz. Yusuf, Hz. Musa, Hz. Davud, Hz. Süleyman Yahudiler için ne kadar önemli ise, Müslümanlar için de en az o kadar önemlidir. Müslümanların Yahudilere ve Hıristiyanlara çağrısı Kuran'da şöyle bildirilmiştir: **“Bize ve size indirilene iman ettik; bizim İlahımız da, sizin İlahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz.”** (Ankebut Suresi, 46)

5. Tarihin çeşitli dönemlerinde, Yahudiler pek çok haksız zulme ve hatta soykırıma maruz kalmışlardır. Bu vahşetleri hazırlayan ana öge antisemitik ideolojilerdir. Antisemitizm, 20. yüzyılda da pek çok felakete imza atmıştır. Genelde, Yahudi düşmanlığı olarak anlaşılan bu terimin asıl manası Sami düşmanlığıdır, yani Sami ırkından gelen, diğer bir ifadeyle semitik milletlere karşı duyulan nefreti ifade eder. Semitik milletlere düşmanlığın asıl nedeni ise, onlara vahyedilmiş bulunan İlahi dinlere karşı duyulan nefrettir. Bir diğer ifadeyle Nazizm ve benzeri faşist ideolojilerde görülen “Yahudi düşmanlığı”, aslında “din düşmanlığı”dır. Dolayısıyla antisemitizm, hiçbir Müslüman tarafından benimsenmesi mümkün olmayan pagan (putperest) bir öğretilerdir. Antisemitizmi savunan ve körükleyen ideologlara baktığımızda ise, bu kişilerin putperest geleneklere dönüşü savunan, yani savaşçı, acımasız, kan dökmekten zevk alan, sınır tanımaz,

barbar ahlaklı kişiler olduğunu görürüz. Bunlar, peygamberlerin getirdiği, barışı, tevazuyu, sevgiyi, merhameti savunan hak din ahlakına karşı olan kimselerdir. 19. yüzyılda doğan yeni-putperestlik akımı, bir taraftan din düşmanlığını körüklerken, bir yandan da faşizm ve antisemitizm ideolojilerini doğurmuştur. Yakın geçmişin en şiddetli antisemitizm savunucusu olan Nazi ideolojisinin temellerine bakıldığında, Hitler'in ve yandaşlarının gerçek anlamda birer putperest oldukları açıkça görülmektedir. Bu gibi zalimlere karşı Müslümanlar ve Yahudiler aynı saftadırlar.

6. Antisemitizmin gerçek anlamının gözden kaçması, zaman zaman kavram kargaşalarına neden olabilmekte ve bu durum özellikle Siyonistler tarafından suistimal edilmektedir. Siyonizmin vahşi uygulamalarını, saldırgan ve işgalci eylemlerini eleştirmek, söz konusu ideolojinin çarpıklıklarını gözler önüne sermek, kısaca Siyonizm eleştirisi yapmak belli çevreler tarafından kasıtlı olarak antisemitizm gibi lanse edilmeye çalışılmaktadır. Oysa antisemitizm ile Siyonizme karşı çıkmak arasında hiçbir paralellik yoktur. Öncelikle Siyonizm de tıpkı antisemitizm gibi din dışı bir ideolojidir. Tüm din dışı ideolojiler gibi saldırganlığı ve acımasızlığı savunur, cinayeti, katliamı, tecavüzü, vahşeti meşru görür. Irkçı ve şovenist bir ideolojidir. Din ahlakında ise ayrımcılık yoktur. İnsanlar ırklarına, cinsiyetlerine, etnik kökenlerine, sahip oldukları maddi imkanlara göre değerlendirilmezler, Allah Katında bir insanı üstün kılan takvasıdır. Dolayısıyla din ahlakını yaşayan ve vicdan sahibi bir insanın, Siyonizmi eleştirmesi ve bu tehlikeli ideoloji ile fikri alanda mücadele etmesi son derece olağandır. Üstelik günümüzde Siyonizmi ve Siyonist uygu-

lamaları yalnızca Müslümanlar değil, sağduyulu Hıristiyanlar ve Yahudiler de şiddetle kınamaktadırlar.

Bu hususlar Yahudiler ve Müslümanlar arasındaki ilişkinin belirleyici yönleridir. Bir Müslümanın Yahudilerle ilgili her düşünce ve davranışında, bu gerçekleri göz önünde bulundurması gerekir. Aynı şekilde Yahudilerin de Siyonist ideolojinin etkilerinden tamamen sıyrılarak, tarafsız bir tutum ile olayları değerlendirmeleri, vicdanlarının sesini dinleyerek hareket etmeleri gerekmektedir.

Arap-İsrail sorununun çözümü için kritik önem taşıyan gerçek, İslam'ın ve Yahudiliğin özündeki ortak inançlar ve ahlaki değerlerdir. Bu inançlara ve bu değerlere uymak, bunları öğreten İlahi hükümlere samimiyetle sarılmak, her iki halkın da kurtuluş yoludur. Müslümanlar İslam ahlakını, Yahudiler ise Hz. İbrahim'in ve Hz. Musa'nın ahlakını samimi olarak yaşayıp uyguladıklarında, Sosyal Darwinizm veya Marksizm-Leninizm gibi ideolojilerin kalıntılarında tam olarak kurtulduklarında, hem kendileri huzura kavuşacaklar hem de bir yüzyıldır kaos içinde olan bölgeye barış getireceklerdir.

***Sen yücesin,
bize öğrettiğinden başka bizim
hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)***

DİPNOTLAR

- 1 Israel Shahak, Jewish Fundamentalism in Israel, Londra, Pluto Press, 1999, sf. 27
- 2 Ibid.
- 3 Tractate Berakhot, s. 58b; Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s.23.
- 4 Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s. 93.
- 5 Maimonides, Guide, "Murderer", 4, 11; Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s. 80.
- 6 Maimonides, Guide, "Idolatry". 10, 1-2; Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, ss. 80-1.
- 7 Maimonides, Guide, Kitap III, Bölüm 51; Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s. 82.
- 8 Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s. 84.
- 9 Kitab-ı Mukaddes, I. Samuel, 15:1.
- 10 Maimonides, Guide, "Prohibitions on Sexual Intercourse", 12, 10; "Goy", Talmudic Encyclopedia; Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s. 87.
- 11 Maimonides, Guide, "Prohibitions on Sexual Intercourse", 12, 1-3; Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, s. 87.
- 12 Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, ss. 88-89.
- 13 Ibid., s. 36.
- 14 Ibid., s. 37.
- 15 Warren Kenton, Zevben Shimon Halevi Kabbalah : Tradition of Hidden Knowledge (Art and Imagination), Paperback, 1980.
- 16 von Julius Nestler, Papus, Gerard Encausse, Die Kabbala, Einführung in die jüdische Geheimplhre, Fourier, 1975.
- 17 Eli Barnavi, A Historical Atlas of Jewish People, Londra, Hutchinson, 1992, sf. 1
- 18 Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası, sf. 193
- 19 Lenni Brenner, In the Age of Dictators, <http://www.marxists.de/middleast/brenner/ch02.htm#n3>
- 20 Lenni Brenner, The Iron Wall, <http://www.marxists.de/middleast/iron-wall/02-ruszion.htm>
- 21 <http://www.jewsnotzionists.org/>
- 22 <http://www.jewsnotzionists.org/>
- 23 <http://www.netureikartauk.org/>
- 24 <http://www.netureikartauk.org/>
- 25 Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, Londra, Pluto Press.
- 26 Theodore Herzl, The Complete Diaries of Theodore Herzl, cilt 2, s. 711
- 27 Yosef Heller, The Struggle for the State: Zionist Diplomacy of the years 1936-48 (Jerusalem 1985, Jewish Agency protocols, Hebrew); <http://www.zmag.org/chomsky/dd/dd-after-s13.html#FN43>
- 28 Israel Shahak, Jewish History, Jewish Religion, Londra, Pluto Press, s. 9
- 29 Ha'aretz, 24 Ağustos 1985
- 30 Cengiz Çandar " İrak ve 'Türkiye dostu' Amerikan Şahinleri..." Yeni Şafak, 3 Eylül 2002
- 31 Cengiz Çandar, Ortadoğu Çıkmazı, s. 37
- 32 Ralph Schoenman, The Hidden History of Zionism, <http://www.balkanunity.org/mideast/english/zionism/ch02.htm>
- 33 Gilad Atzmon, The End of Innocence, Counterpunch Weekend Edition, 3 Ağustos 2002
- 34 The Guardian, 5 Temmuz 2002
- 35 Ian Gilmour, Israel's Terrorists, The Nation, 21 Nisan 1997
- 36 Ma'ariv, 8 Ekim 2000
- 37 Rachele Marshall, Palestinians Come Under Siege as They Struggle for Independence, The Washington Report, Ocak-Şubat 2001, sf. 8-9
- 38 The Economist, 7 Mart 2002
- 39 Yücel Demirel, Sibel Özbudun, İsyanın Adı Filistin, Ankara, Ütopya Yayınları, 2002, s. 174
- 40 Jonathan Freedland, "Israel set on tragic path, says chief rabbi", The Guardian, 27 Ağustos 2002
- 41 Jonathan Freedland, "Israel set on tragic path, says chief rabbi", The Guardian, 27 Ağustos 2002
- 42 Charlotte Halle, "Local British rabbi stand behind Chief Rabbi Sacks", Ha'aretz, 30 Ağustos 2002
- 43 Charlotte Halle, "Local British rabbi stand behind Chief Rabbi Sacks", Ha'aretz, 30 Ağustos 2002
- 44 Ramuz El Hadis, cilt 1, 84/8
- 45 Ramuz El Hadis, cilt 1, 76/12